

Ministerstvo spravedlnosti
Č.j.: 81/04-L

65/30.3.05

V Praze dne 30. září 2004

Výtisk č. 11

PRO SCHŮZI VLÁDY

Věc: Návrh věcného záměru trestního řádu

Důvod předložení materiálu

Materiál je předkládán na základě
Plánu legislativních prací vlády na rok
2004.

Obsah:

- I. Návrh usnesení
- II. Předkládací zpráva
- III. Návrh věcného záměru
trestního řádu
- IV. Výsledky připomínkového
řízení

Předkládá:

JUDr. Pavel Němec
místopředseda vlády a ministr spravedlnosti

1339/04
69/104

V Praze dne 24. února 2005

Výtisk č. 21

S t a n o v i s k o

Legislativní rady vlády k návrhu věcného záměru trestního řádu

I.

K celkovému zaměření návrhu

Cílem připravované právní úpravy je koncepčně zpracovat základní otázky trestního práva procesního. Věcný záměr zákona se soustřeďuje zejména na vymezení jednotlivých stadií trestního řízení a jejich obsahu, vymezení subjektů trestního řízení a stran v trestním řízení a na povahu úkonů trestního řízení, včetně zajištění osob a věcí; od toho se bude odvíjet vlastní návrh paragrafovaného znění trestního řádu, na který budou navazovat některé méně významné změny souvisejících právních předpisů, proto návrh věcného záměru zákona obsahuje jen přehled těchto právních předpisů, aniž by obsahoval detailnější úpravu jejich připravované novelizace.

Návrh věcného záměru zákona navazuje na vládou schválený a Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky v současné době projednávaný nový trestní zákoník a vychází z celkového zhodnocení dosavadního platného trestního řádu, včetně jeho tzv. velké novely provedené zákonem č. 265/2001 Sb.

II.

Vztah k právu ES/EU

Předmětu připravované právní úpravy se týkají

- Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestném řízení,
- Úmluva podepsaná 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstranění kontrol na společných hranicích (dále jen Schengenská prováděcí úmluva z roku 1990),
- Úmluva o vydávání mezi členskými státy Evropské unie vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii,
- Společná akce 98/427/SVV ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o správných postupech při poskytování vzájemné právní pomoci ve věcech trestních,
- Úmluva vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie,
- Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, která byla vypracována Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní špinavých peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů a výnosů trestné činnosti,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2001/888/SVV ze dne 6. prosince 2001, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy,
- Rámcové rozhodnutí rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii,
- Úmluva na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (CELEX 41995A1127(03), článek 5, 6, a 7),
- Společná akce z 15. června 1996 – přijata Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, týkající se potírání rasismu a xenofobie (CELEX 319963F0443, písmeno B.),

- Společná akce z 3. prosince 1998 – přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, týkající se praní špinavých peněz, vyšetřování, zmražení, zabavení a odnětí prostředků, jimiž byl spáchán trestný čin, a výtěžků z trestného činu (CELEX 31998F0699, článek 4, 5 odst. 2 a 3, čl. 6),
- Rozhodnutí Rady z 29. května 2000 o potírání dětské pornografie na internetu (CELEX 32000D0375, článek 2 a 3),
- Rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (článek 7),
- Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků (CELEX 32001F0413, článek 11),
- Rámcové rozhodnutí Rady ze 13. června 2002 o potírání terorismu (CELEX 32002F0475, článek 9 odst. 2 a čl. 10),
- Rámcové rozhodnutí Rady z 19. července 2002 o potírání obchodu s lidmi (CELEX 32002F0629, článek 7),
- Rámcové rozhodnutí 2004/68/JI Rady z 22. prosince 2003 o potírání sexuálního vykořisťování dětí a dětské pornografii (CELEX 32004F0468, článek 7).

Návrh věcného záměru zákona je s právem ES/EU plně slučitelný.

III.

Způsob projednání návrhu

Návrh věcného záměru zákona byl projednán v připomínkovém řízení, jehož výsledky jsou uvedeny v části IV. předloženého materiálu.

Podle předkladatele je materiál předložen s níže uvedenými rozpory s Ministerstvem vnitra, které

- a) navrhuje upravit věcný záměr zákona tak, aby v části III. bodě 44 věnovaném vykonávacímu řízení byla řešena situace souběhu řízení o udělení azylu a vykonávacího řízení, a to pro případ, kdy má být realizován trest vyhoštění uložený cizinci, u něhož dosud pravomocně neskončilo řízení o udělení azylu, a je tedy v postavení žadatele o udělení azylu; trest vyhoštění by pak byl vykonatelný

- až po nabytí právní moci rozhodnutí ve věci azylové. Obdobným způsobem navrhuje řešit i vydávání cizinců – žadatelů o azyl k trestnímu stíhání do ciziny,
- b) požaduje, aby policejní orgány byly vyňaty z okruhu subjektů doručujících písemnosti jiných orgánů činných v trestním řízení, neboť toto doručování neúměrně zatěžuje policii a odvádí příslušníky policie od výkonu jejich ostatních povinností,
 - c) navrhuje stanovit v rámci právní úpravy prohlídky těla a jiných podobných úkonů (dosavadní ustanovení § 114 trestního řádu) oprávnění policejního orgánu k určitým úkonům (např. odběr biologického materiálu, nespojený se zásahem do tělesné integrity osoby) i bez souhlasu dotčené osoby, při současném zakotvení oprávnění k přiměřenému překonání odporu osoby, o kterou se jedná. V tomto směru navrhuje doplnit i zásadu regulující pořizování zvukových a obrazových záznamů, daktyloskopických otisků těla a pořizování a odběr příslušných vzorků, a to po předchozí marné výzvě za použití prostředků k „přiměřenému překonání odporu osoby“.

Návrh věcného záměru zákona byl projednán ve všech pracovních komisích Legislativní rady vlády. Legislativní radou vlády byl návrh věcného záměru zákona projednán na její schůzi dne 9. prosince 2004, 20. ledna 2005, 17. února 2005 a 24. února 2005.

IV.

Návrh změn

Legislativní rada vlády má k návrhu věcného záměru trestního řádu tyto připomínky:

Obecně

V dalším legislativním procesu je nutné obsah připravovaného návrhu zákona o trestním řízení soudním koordinovat se zněním přijatých novel trestního řádu.

K části III. – Návrh věcného řešení

K obecné části

K bodu 2 (str. 25)

1. V návrhu zákona v nadpisu tohoto připravovaného ustanovení závorku neuvádět, před slovo „povinnosti“ vložit spojku „a“ a za slova „fyzických osob“ doplnit slova „a jiných osob“.
2. V návrhu zákona zařadit mezi povinné subjekty i ty subjekty práva, které nejsou právnickými osobami a použít pro ně obrat a za slova „fyzické osoby“ vložit slova „jiné osoby“.
3. V návrhu zákona uvést, že uvedené subjekty jsou povinny vyhovovat dožadáním a jiným žádostem orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů.
4. Při zpracování návrhu zákona vycházet z toho, že sledování cenných papírů bude nutné v rámci povinností orgánů veřejné moci, právnických a fyzických osob a jiných osob upravit tak, aby bylo zřejmé, že cenné papíry budou sledovány u depozitářů obecně, nejen u centrálního depozitáře.

K bodu 3 (str. 26)

V návrhu zákona rozlišit předběžné otázky uvedené v prvním odstavci zásady od předběžných otázek uvedených ve druhém odstavci zásady (podávání žádostí Soudnímu dvoru o rozhodnutí o předběžné otázce v jeho působnosti) a místo termínu „jiný státní orgán“ užít termín „orgán veřejné správy“.

K bodu 5 (str. 28)

V návrhu zákona uvést ve výčtu pomocných osob (v souladu se systematickou uvedenou na str. 12 návrhu věcného záměru zákona) i konzultanty.

K bodu 7 (str. 34)

V návrhu zákona uvést, že o více trestných činech se koná společné řízení jen tehdy, je-li takový postup vhodný zejména z hlediska ekonomie a rychlosti řízení.

K bodu 8 (str. 35, 36)

V návrhu zákona uvést, že právnická osoba nebo jiná osoba je oprávněna vyhovět žádostem obviněného a jeho obhájce o dodání potřebných dokladů.

K bodu 15 (str. 43, 44)

V návrhu zákona uvést, že prostřednictvím příslušného orgánu Policie České republiky bude písemnost doručována jen v těch případech, kdy její předchozí doručení nebylo opakovaně úspěšné.

K bodu 16, písm. A (str. 45)

Při přípravě návrhu zákona zařadit do navrhované právní úpravy v souvislosti s ustanovením umožňujícím předání státního zástupce nebo obhájce ke kárnému postihu navrhnout i příslušné novely zákona o státním zastupitelství a zákona o advokacii.

K bodu 18, k písm. H (str. 61)

V návrhu zákona zapracovat řešení uvedené ve VARIANTĚ I, odpovídající platné právní úpravě.

K bodu 19, písm. A (str. 62)

V návrhu zákona uvést, že ze stejných důvodů jako u listiny se povinnost k předložení nebo vydání nevztahuje ani na nosič dat.

K bodu 19, písm. D (str. 65)

V návrhu zákona při zapracování znění uvedeného pod písm. b) uvést místo termínu „telefon“ termín „telekomunikační zařízení“.

K bodu 20 (str. 66)

V návrhu zákona při úpravě prohlídky těla a jiných obdobných úkonů prováděných v rámci dokazování zakotvit oprávnění orgánu provádějícího tyto úkony překonat pasivní odpor u obviněného (nikoliv u svědků), a u podezřelého jen se souhlasem soudu, nebo ve zvláštním právním předpise stanovených případech i se souhlasem státního zástupce.

K bodu 21 (str. 75, 76)

V návrhu zákona stanovit pevnou lhůtu pro úhradu odměny a náhrady hotových výdajů obhájce v délce 30 dnů od jejich přiznání.

K bodu 23, písm. A (str. 79)

1. Část zásady pod písm. b) formulovat v návrhu zákona tak, že o odložení věci z důvodu nedostatku veřejného zájmu (uplatnění tzv. diskreční pravomoci) bude státní zástupce rozhodovat, nikoliv vydávat souhlas policejnímu orgánu k odložení věci.
2. V návrhu zákona vypustit z okruhu pravomocí státního zastupitelství rozhodování o dalším trvání vazby a o ustanovení obhájce a neuvádět termín „povinen“, neboť i v dalším textu návrhu věcného záměru zákona se uvádí, že státní zástupce je k provádění úkonu v trestním řízení oprávněn, nikoliv povinen.

K bodu 23, písm. C (str. 84)

V návrhu zákona neuvádět v návaznosti na předchozí připomínku oprávnění soudu rozhodovat o stížnostech proti usnesením státního zástupce o propuštění z vazby a dalším trvání vazby.

K bodu 24 (str. 86)

V návrhu zákona uvést, že dozor státního zástupce je i řídicí činností.

K bodu 25, písm. A (str. 88)

V návrhu zákona uvést, že úřední záznam o obsahu vysvětlení lze v řízení před soudem použít (mimo dalších zákonem stanovených podmínek) jen se souhlasem stran.

K bodu 26, písm. B (str. 93)

V návrhu zákona v souladu s odůvodněním vymezeného okruhu dotčených osob uvést, že státní zástupce provádí vyšetřování ve věcech trestných činů spáchaných rovněž příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace.

K bodu 26, písm. C (str. 95)

V návrhu zákona uvést, že ve vyšetřování vyslýchá policejní orgán osoby uvedené pod písm. a) až d) jako svědky.

K bodu 26 písm. E (str. 97, 98)

1. V návrhu zákona při úpravě trestního stíhání na návrh poškozeného neuvádět jako jedno z kritérií pro použití tohoto institutu, že na stíhání takových taxativně vymezených trestných činů není „veřejný zájem“.
2. Do návrhu zákona nezapracovávat ustanovení stanovící, že nedostaví-li se poškozený, který byl řádně obeslán, k hlavnímu líčení (osobně nebo zastoupen zmocněncem) bez řádné omluvy, má se za to, že svůj návrh bere zpět a soud v takovém případě trestní stíhání zastaví.

K bodu 26. písm. F (str. 98)

1. V návrhu zákona uvést, že policejní orgán upozorní obviněného a jeho obhájce na možnost prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování nejméně 3 pracovní dny předem.
2. V návrhu zákona založit povinnost policejního orgánu, aby v případě, kdy odmítne návrh na doplnění vyšetřování, zpravidla takové odmítnutí do protokolu odůvodnil.
3. V návrhu zákona v ustanoveních upravujících postup při skončení vyšetřování uvést, že pokud by mohl být důkaz navržený při skončení vyšetřování obviněným nebo obhájcem nezvratně zničen, nemůže vyšetřovatel takový návrh na doplnění vyšetřování zamítnout, nýbrž jej musí ihned postoupit státnímu zástupci (pokud státnímu zástupci nepostoupí ihned celý spis).

K bodu 28 (str. 103)

Při přípravě návrhu zákona zvážit zapracování úpravy postupu soudu při připouštění médií v řízení před soudem.

K bodu 30 (str. 106)

Do návrhu zákona zapracovat dosavadní úpravu lhůty pro přípravu k hlavnímu líčení, t.j. nejméně 5 pracovních dnů.

K bodu 32. písm. A (str. 107)

Přednesení obžaloby státním zástupcem vymezit v návrhu zákona tak, že státní zástupce přednese žalobní návrh a základní důvody podání žaloby.

K bodu 39 (str. 116)

Do návrhu zákona zapracovat, že navrhovatel je povinen uvést důvody obnovy řízení písemně v návrhu na obnovu řízení.

K bodu 40 (str. 118)

1. V návrhu zákona zapracovat jako další důvod kasační stížnosti závažné porušení práva na obhajobu v řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí.
2. V návrhu zákona uvést, že v řízení o kasační stížnosti bude vyloučeno přezkouvání, případně doplňování skutkového stavu věci.

K bodu 42 (str. 120)

V návrhu zákona nezařazovat mezi zvláštní způsoby řízení a odklony institut řízení proti právnickým osobám.

V.

Závěr

Legislativní rada vlády doporučuje vládě schválit návrh věcného záměru trestního řádu a přijmout k němu usnesení vlády a v něm stanovit:

„V l á d a

I. s c h v á l u j e návrh věcného záměru trestního řádu;

II. u k l á d á místopředsedovi vlády a ministru spravedlnosti zpracovat a vládě do 31. prosince 2006 předložit návrh trestního řádu ve smyslu bodu I tohoto usnesení s tím, že to tohoto návrhu budou zapracovány připomínky uvedené ve stanovisku Legislativní rady vlády a závěry ze schůze vlády.“

JUDr. Jaroslav B u r e š

ministr a předseda Legislativní rady vlády

Návrh

Usnesení

vlády České republiky
ze dne č.

k návrhu věcného záměru trestního řádu

V l á d a

I. s c h v á l u j e věcný záměr trestního řádu ve znění stanoviska Legislativní rady vlády a připomínek z jednání vlády;

II. u k l á d á místopředsedovi vlády a ministru spravedlnosti předložit vládě do 31. prosince 2005 návrh zákona podle bodu I tohoto usnesení.

Provede:

místopředseda vlády a ministr spravedlnosti

Předkládací zpráva

Návrh věcného záměru nového trestního řádu se předkládá v souladu s Plánem legislativních prací vlády na rok 2004.

Trestní právo procesní, jehož základem je v České republice tradičně zákon o trestním řízení soudním (trestní řád), navazuje na trestní právo hmotné, které jako odvětví veřejného práva chrání práva a oprávněné zájmy fyzických a právnických osob, zájmy společnosti a ústavní zřízení České republiky před trestnými činy vypočtenými taxativně v trestněprávních normách. Návrh nového trestního zákoníku byl již zpracován, schválen vládou (usnesení vlády č. 593 ze dne 9. 6. 2004 a usnesení vlády č. 691 ze dne 7. 7. 2004) a předložen Parlamentu České republiky ke schválení (sněmovní tisk 744 a související sněmovní tisky 745 a 746). Návrh věcného záměru trestního řádu navazuje na tuto úpravu a vychází z celkového zhodnocení účinnosti trestního řádu v platném znění včetně tzv. velké novely trestního řádu provedené zákonem č. 265/2001 Sb.

Návrh se zaměřuje na koncepční zpracování základních otázek trestního práva procesního, a proto jeho obsahem je především úprava obecné části trestního řádu a řešení důležitých obecných otázek vztahujících se k jednotlivým stádiím trestního řízení. Vzhledem k tomu, že od **úpravy** těchto zásadních obecných právních institutů, zejména vymezení stádií trestního řízení a jejich obsahu, subjektů trestního řízení a stran v trestním řízení, povahy úkonů trestního řízení, včetně zajištění osob a věcí apod. se bude odvíjet vlastní paragrafové znění trestního řádu, na které budou navazovat některé méně významné změny souvisejících předpisů, obsahuje věcný záměr pouze přehled těchto předpisů, aniž by obsahoval detailnější úpravu jejich novelizací. V této souvislosti je třeba připomenout, že návrh věcného záměru nepočítá se zásadními změnami navazujících předpisů, ale spíše se předpokládají jen dílčí úpravy jednotlivých ustanovení bezprostředně navazující až na paragrafové znění nového trestního řádu. Navíc úprava těchto předpisů zpravidla přímo vyplývá ze zásad návrhu věcného záměru trestního řádu a jeho odůvodnění. V některých případech ani taková úprava není nutná, jako např. úprava obsazení krajských soudů, neboť pokud se ve věcném záměru navrhuje, aby o odvoláních proti rozsudkům nebo stížnostech proti usnesením, které v prvním stupni **vynesl** samosoudce, rozhodoval samosoudce odvolacího soudu, nevyžaduje to ani změnu zákona o soudech a soudcích, poněvadž tento zákon v ustanovení § 31 odst. 1 již s rozhodováním samosoudce v odvolacím nebo stížnostním řízení počítá a odkazuje pro tyto případy na zákony o řízení před soudy, tedy i na trestní řád.

Návrh věcného záměru byl v souladu s legislativními pravidly vlády projednán v řádném připomínkovém řízení. K návrhu se vyjádřila všechna připomínková místa a jen menší část z nich **uplatnila** připomínky, zpravidla jen doporučující povahy, které nijak nezpochybovaly základní koncepci, od níž se odvíjí záměr připravit nový trestní řád a vymezení jeho obsahu.

Návrh byl projednán v mezirezortním připomínkovém řízení rozšířeném o stanoviska zmocněnce vlády pro lidská práva, soudů, státních zastupitelství, Soudcovské unie, Unie státních **zástupců**, České advokátní komory, Českomoravské konfederace odborových svazů, České národní banky, Národního bezpečnostního úřadu, Bezpečnostní informační služby,

Nejvyššího kontrolního úřadu, Generálního ředitelství cel, Českého telekomunikačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Kanceláře prezidenta republiky a dalších.

Materiál byl rozeslán do připomínkového řízení dne 30. července 2004 a lhůta pro předložení připomínek byla dle čl. 5 odst. 4 legislativních pravidel vlády stanovena do 27. srpna 2004. Po projednání s připomínkovými místy dne 2. září 2004 byl materiál upraven a většina připomínek, především legislativně technické povahy, byla do návrhu zapracována.

Po projednání s jednotlivými připomínkovými místy zůstaly tři zásadní rozpory s Ministerstvem vnitra týkající se těchto otázek:

1) Ministerstvo vnitra navrhuje věcný záměr upravit tak, aby v části III. bodu 44 věnovaném vykonávacímu řízení byla řešena situace souběhu řízení o udělení azylu a vykonávacího řízení, a to v případě, kdy má být realizován uložený trest vyhoštění cizinci, u něhož dosud pravomocně neskončilo řízení o udělení azylu, a je tedy v postavení žadatele o udělení azylu. Trest vyhoštění by pak byl vykonatelný až po nabytí právní moci rozhodnutí ve věci azylu. Obdobným způsobem se navrhuje řešit i další problematickou oblast – vydávání cizinců – žadatelů o azyl k trestnímu stíhání do ciziny.

Situace v praxi je řešena stanoviskem Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 4. 2003 sp. zn. Tpjn 310/2001, které bylo uveřejněno pod č. 39/2003 Sb. rozh. tr. Podle tohoto stanoviska probíhající azylové řízení (podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů) nebrání výkonu trestu vyhoštění. Soud nemusí vyčkávat rozhodnutí příslušného orgánu v tomto řízení, ale sám posoudí existenci právních překážek bránících výkonu vyhoštění též z hlediska závazků České republiky vyplývajících zejména z příslušných ustanovení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.), Úmluvy o právním postavení uprchlíků (publikované pod č. 208/1993 Sb.) a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (publikované pod č. 143/1988 Sb.). Mezi právní překážky realizace trestu vyhoštění patří i další okolnosti, pro které trest vyhoštění uložit nelze (§ 57 odst. 1, 3 trestního zákona), pokud nastaly po vyhlášení rozsudku, kterým byl tento trest uložen. Vznik a existence uvedených skutečností jsou pak důvody, pro které soud upustí od výkonu trestu vyhoštění podle § 350h trestního řádu. Na podporu tohoto stanoviska je třeba uvést, že přijetím opačného principu by došlo k formální závislosti trestního řízení na pouhé skutečnosti probíhajícího správního řízení, jehož výsledek nelze předjímat a v podstatě by samo řízení o azylu bránilo i uložení trestu vyhoštění, neboť soud v rámci posuzování překážky uvedené v § 57 odst. 3 písm. d) trestního zákona, tj. že nehrozí nebezpečí v tomto ustanovení uvedená, de facto současně samostatně negativně hodnotí existenci důvodů udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Ministerstvo vnitra s tímto řešením nesouhlasí a navrhuje řešení opačné, které by však znovu otevřelo problém, který již byl tímto stanoviskem Nejvyššího soudu ČR vyřešen. Pokud soud ukládá trest vyhoštění, musí mít také možnost tento trest vykonat. V připomínce Ministerstva vnitra navrhovaná úprava by však vzhledem k úpravě řízení o azylu výkonu rozhodnutí bránila. Navíc je třeba zdůraznit, že délka azylového řízení je, ať již jde o rozhodování v prvním stupni nebo rozhodování o rozkladu či soudním přezkumu, mnohdy neúměrná, a možnost žádat o udělení azylu prakticky nelimitovaná. Ve vztahu k vykonávacímu řízení by navíc odsouzený mohl na sebe navazujícím řízením o žádosti o azyl a řízením o žádosti o udělení státního občanství České republiky (kterou lze podávat bez omezení opakovaně) v podstatě zmařit či vážně ztížit průběh realizace trestu vyhoštění, i když podmínky pro udělení azylu u něj zcela zjevně nejsou dány, a ohrozit tak dosažení účelu trestu.

Pokud pak jde o vydání do ciziny musí být také plně v kompetenci soudu, aby v rámci extradičního řízení posoudil, zda zde nejsou žádné právní překážky bránící vydání osoby, která se v jiném (správním) řízení domáhá právního postavení azylanta ve smyslu shora uvedeného zákona o azylu. Při srovnání tohoto institutu s výkonem trestu vyhoštění je si však třeba uvědomit, že soud v extradičním řízení rozhoduje pouze o přípustnosti vydání do ciziny, ale samotné rozhodnutí o povolení vydání činí pak v dalším řízení správní orgán - ministr spravedlnosti, který může k probíhajícímu řízení o azylu náležitě přihlédnout. Navíc Česká republika je při rozhodování o vydání do ciziny v jiné situaci tím, že je zpravidla vázána extradiční smlouvou v tom smyslu, že v případě splnění podmínek smlouvy je povinna vyžadovanou osobu vydat.

2) Ministerstvo vnitra požaduje, aby policejní orgány byly vyňaty z množiny subjektů doručujících písemnosti jiných orgánů činných v trestním řízení, neboť toto doručování neúměrně zatěžuje policii a odvádí příslušníky policie od výkonu jejich ostatních povinností.

Podle názoru Ministerstva spravedlnosti je nutné doručování prostřednictvím policejních složek zachovat, neboť soudy a státní zastupitelství zpravidla nemají vlastní doručovací orgány a navíc toto doručování je využíváno zejména v případech, kdy doručení písemností, u nichž je vyloučeno jejich uložení na poště (množství zásilek takto doručovaných návrh věcného záměru zásadně snižuje), není možné zajistit prostřednictvím pošty vzhledem k tomu, že osoba, které je doručováno, se nezdržuje v místě bydliště v pracovní době doručovatelky. Dále při doručování policejními orgány je využíváno i jejich znalosti místních poměrů a možností doručení konkrétním obviněným, kteří jsou místním policejním útvarům zpravidla dobře známi, neboť jde o osoby, s kterými mají své zkušenosti, a proto mohou využít i těchto svých konkrétních poznatků k těmto osobám. V případě, že by byla tato možnost zakládající se na spolupráci všech orgánů činných v trestním řízení, soudům a státním zastupitelstvím odňata bude to také znamenat podstatné zvýšení nároků na státní rozpočet, a to nejen v důsledku dalšího prodloužení trestního řízení pro neúspěšné opakované doručování, které již v současné době značně délku řízení ovlivňuje, ale i pro potřebu vytvoření příslušných doručovacích pracovišť na soudech a státních zastupitelstvích, neboť taková oddělení nejsou u těchto orgánů dosud zřízena. Navíc upozorňujeme na to, že tito doručovatelé by doručovali nejen v sídle těchto orgánů, ale v celém okrese, což by vedlo ke zvýšení dosavadních nákladů na doručování (doprava ze sídla soudů do vzdálených míst v okrese, byť i jen jediné zásilky), které jsou vynakládány ze státního rozpočtu oproti policejním složkám, které jsou umístěny i na nižších územních úrovních než je okres, a proto jsou dosavadní náklady na doručení do těchto míst podstatně nižší. Při způsobu doručování navrhovaném Ministerstvem vnitra by se pak zcela vytratila výhoda policistů, a to již zmíněná místní a osobní znalost poměrů v daném obvodu.

3) Ministerstvo vnitra navrhuje stanovit v rámci úpravy prohlídky těla a jiných podobných úkonů (stávající § 114 trestního řádu) oprávnění policejního orgánu k určitým úkonům (např. odběr biologického materiálu nespojený se zásahem do tělesné integrity osoby) i bez souhlasu dotčené osoby a při zakotvení oprávnění k přiměřenému překonání odporu osoby, o kterou se jedná. V tomto směru navrhuje doplnit i ustanovení regulující pořizování zvukových a obrazových záznamů, daktyloskopických otisků atd. zařazením odkazu na aplikaci naznačené úpravy vymahatelnosti prohlídky těla a pořizování a odběru příslušných vzorků po předchozí marné výzvě za použití prostředků k „přiměřenému překonání odporu osoby“.

Podle názoru Ministerstva spravedlnosti je navrhované zákonné oprávnění policejního orgánu k „přiměřenému překonání odporu“ příliš široké a vágní, poněvadž při použití přímého fyzického donucení k překonání odporu osoby vzniká nebezpečí, že zásah policejního orgánu svou intenzitou překročí „potřebnou míru“ a dojde k nepřiměřenému zásahu do integrity donucované osoby. Uvedený úkon vzhledem k jeho povaze nepodléhá a v podstatě ani

nemůže podléhat žádnému kontrolnímu mechanismu (přiměřené překonání odporu se váže zpravidla k úkonům neodkladným – např. osobní prohlídce, zjišťování totožnosti atd.), a proto donucované osobě není zaručena dostatečná ochrana před zneužitím tohoto oprávnění. Ustanovení § 114 trestního řádu se netýká pouze odběru biologického materiálu obviněné osobě, ale upravuje také prohlídku těla a úkony potřebné k identifikaci osoby (např. snímání daktyloskopických otisků, měření, odběr vzorků DNA aj.), přičemž takové úkony se mohou týkat i poškozeného, svědka či jen vzdáleně podezřelého. U jiných osob, než u obviněného, resp. podezřelého, nelze v žádném případě připustit takovou možnost, neboť toto oprávnění policejního orgánu by bylo v rozporu se základními lidskými právy a z tohoto hlediska jej nelze odůvodnit.

Uzákonění takového oprávnění policejního orgánu je proto považováno za neúměrný zásah do ústavně zaručených práv osob, neboť důkazy proti obviněnému nelze v trestním řízení v právním státě získávat za použití jakéhokoli, byť i minimálního, násilí a v žádném případě takovýto způsob provádění úkonu nemůže směřovat dokonce proti jiné osobě než obviněnému. Jen pro úplnost je třeba dodat, že platný trestní řád ani návrh věcného záměru nevyžaduje zpravidla souhlas osoby, u které jsou takovéto úkony prováděny, ale pokud jde o donucení je možno využívat jen prostředků, které zákon povoluje (např. pořádkové pokuty, předvedení apod.), a nikoli násilných prostředků. V této souvislosti je třeba **poukázat** i na znění § 89 odst. 3 trestního řádu, který právě použití takového násilí k získání důkazu zásadně vylučuje. Na tomto pojetí je třeba i v novém trestním řádu jednoznačně setrvat.

Jedna z důležitých otázek je v návrhu věcného záměru řešena alternativně, neboť názory na jejich řešení v rekodifikační komisi i z jednotlivých připomínkových míst byly zásadně rozporné, a proto se předkládá vládě k rozhodnutí:

Podle věcného záměru v podstatě ve shodě s platnou právní úpravou má ze stížností proti rozhodnutí o vazbě odkladný účinek pouze stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby. Pokud však byl státní zástupce při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jeho stížnost odkladný účinek a obžalovaný tedy není propuštěn z vazby na svobodu, a to za podmínky, že stížnost byla podána ihned po vyhlášení rozhodnutí. Zvláštní situace však nastává v případě, kdy byl vyhlášen zprošťující rozsudek, kdy podle stávající úpravy obsažené ve variantě I. má stížnost státního zástupce odkladný účinek jen tehdy, podal-li státní zástupce také odvolání proti rozsudku. Podle úpravy navržené mimo jiné i v zásadní připomínce zmocněnce vlády pro lidská práva a obsažené ve variantě II. by však stížnost státního zástupce neměla v takovém případě odkladný účinek.

Ve variantě I. je přebírána platná právní úprava, která zajišťuje v praxi pokračování vazby v případech zejména zvláště závažných trestných činů (např. vražd, loupeží s následkem smrti apod.), kdy je namítáno, že soud prvního stupně při zproštění obžalovaného obžaloby pochybil a důvody vazby nadále trvají.

Varianta II. vychází z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, podle které končí zákonnost vazby opírající se o čl. 5 odst. 1 písm. c) Úmluvy o ochraně **lidských** práv a základních svobod dnem vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně bez ohledu na jeho právní moc (srov. rozhodnutí ve věci Labita v. Itálie /2000/ nebo ve věci Wemhof v. Německo /1968/). Pokud je vyhlášen odsuzující rozsudek, zbavení osobní svobody se následně opírá o čl. 5 odst. 1 písm. a) Úmluvy („zákonné uvěznění po odsouzení příslušným soudem“). V případě vyhlášení zprošťujícího rozsudku, však nepřichází aplikace čl. 5 odst. 1 písm. c)

Úmluvy v úvahu a další trvání vazby je tak s tímto článkem Úmluvy v rozporu, i když státní zástupce podal proti zprošťujícímu rozsudku odvolání.

Podkladem pro odpověď na shora uvedené otázky nemůže být jen ryze právní rozbor, ale je třeba vzít v úvahu i souvislosti a dopady volby jednoho z nabízených řešení, a to i v oblasti bezpečnostní, ekonomické a v konečné řadě i politické. Z tohoto důvodu předkladatel ponechává odpověď na tyto otázky otevřenou a předpokládá, že k jejich řešení zaujme stanovisko Legislativní rada a následně i vláda.

Návrh
věcného záměru trestního řádu – vypořádání připomínkového řízení

	Připomínkové místo	Připomínka	Vypořádání
1.	Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>K východiskům a cílům nové kodifikace, zajištění jejího souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky upřednostňuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na str. 10 písm. b) variantu I - na str. 11 písm. d) variantu I (z důvodu procesní ekonomiky) - na str. 11 písm. e) variantu II - k otázce odklonů (str. 16) nezaujímá stanovisko pro nedostatek praktických znalostí 	<p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno vzhledem k nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 23. března 2004 sp. zn. I. ÚS 573/02, ve kterém ÚS s odkazem na judikaturu ESLP dovořil, že státní zástupce nesplňuje institucionální rysy vyžadované u subjektu přezkoumávajícího oprávněnost zbavení svobody, a to nestrannost a nezávislost. Tím však není vyloučeno, aby státní zástupce svým rozhodnutím propustil obviněného na svobodu, nemůže však rozhodnout negativně.</p> <p>Nevyhověno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení, neboť se na něm podílejí mimo OČTŘ i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.</p> <p>Byla zvolena úprava v samostatné hlavě 5 zvláštní části.</p>

	<p>- k základním zásadám- upřednostňuje druhou možnost, tj. stručnou formulaci zásad jako maxim doplněnou výslovným ustanovením o jejich pouze zprostředkované aplikaci</p>	<p>Nevyhověno. Byla zvolena třetí možnost Úprava základních zásad spočívající v jejich definici přímo v trestním řádu není zpravidla provedena ani v zahraničních právních úpravách a nemohla by splnit svůj účel, neboť by byla příliš komplikovaná, kdy četné základní zásady by musely být vyjádřeny i v dalších ustanoveních obecné a zvláštní části trestního řádu, a proto by musel být řešen i vzájemný poměr takových ustanovení,</p>
	<p>K návrhu věcného řešení:</p> <p>K bodu 1 dává v úvahu nahrazení formulace s přechodníkem minulým</p>	<p>Vyhověno. Slovo „uživ“ bylo nahrazeno slovy „který užil“.</p>
	<p>K bodu 2 – nahrazení pojmu „státní orgány“ pojmem „orgány veřejné moci“- doporučuje znovu uvážit vymezení subjektů povinností a označit tyto subjekty např. jako správní orgány ve smyslu návrhu nového správního řádu.</p>	<p>Nevyhověno. Pojem „orgány veřejné moci“ používá Ústava ČR i jiné zákony.</p>
	<p>Novela tr. řádu provedená zákonem č. 265/2001 Sb. již dosáhla vyváženého kompromisu mezi zájmem státu na odhalování trestných činů a ochranou oprávněných zájmů na utajení nebo důvěrné povaze informací, údajů atd. (ve vztahu k údajům o zdravotním stavu by nemělo být rozšiřováno oprávnění orgánů činných v tr. řízení).</p>	<p>Vyhověno. Požadované změny se netýkají údajů o zdravotním stavu, ale jiných údajů, např. od daňových poradců, auditorů apod., nepředpokládá se změna v oblasti zdravotních údajů, kde je stávající úprava dostatečná. Obecná formulace je však ve věcném záměru praktičtější než vyjmenovávání jednotlivých konkrétních případů, o které se jedná.</p>
	<p>K bodu 3 - dává v úvahu přiznat orgánům činným v trestním řízení aktivní legitimaci pro zahájení řízení týkající se osobního stavu</p>	<p>Vyhověno.</p>
	<p>K bodu 5 – upřednostňuje variantu II</p>	<p>Vyhověno.</p>
	<p>K bodu 6 – dává v úvahu kumulaci variant II a III jako maximální vyjádření záměru povýšit první stupeň řízení o nejzávažnějších a nejkomplikovanějších trestných činech</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 6.</p>
	<p>K bodu 8 – z kontextu věty čtvrté a šesté prvního odstavce jednoznačně</p>	<p>Nevyhověno. Věta</p>

		<p>nevyplyvá, zda má obviněný právo hovořit s obhájcem o samotě i v průběhu výslechu</p> <p>- upřednostňuje variantu I</p> <p>K bodu 9 - ve čtvrtém odstavci lze souhlasit se zjednodušením oznámení rozhodnutí vysokému počtu poškozených zřízením institutu „společný zmocněnec“, ale požaduje informaci v tomto směru poskytnout všem poškozeným písemným (prokazatelným) způsobem</p> <p>- požaduje rozšířit povinnost informovat poškozeného o propuštění obviněného i na případy neuvolení vazby v důsledku opožděného podání návrhu na toto opatření</p> <p>K bodu 12 – z alternativ v druhém odstavci dává přednost „rozhodnutí předsedy senátu“, které v sobě může ad hoc subsumovat i první variantu</p> <p>K bodu 14- ve druhém odstavci druhé větě slovo „urychleně“ konkretizovat vymezením lhůty</p> <p>K bodu 16 A – dává přednost variantě II. K variantám týkajícím se délky odnětí svobody bez návrhu.</p> <p>K odkladnému účinku – dává přednost variantě I</p> <p>K bodu 17 písm. I)- požaduje vypustit jako přílišný a neodůvodněný zásah do práv obviněného. Blíží se institutu nucené práce – navržené opatření by se ocitlo v rozporu s úmluvou Mezinárodní organizace práce č. 29 (vyhlášenou pod č. 506/1990 Sb.), která považuje za nucenou práci „každou práci nebo službu, která se na kterékoli osobě vymáhá pod pohrůzkou jakéhokoli trestu a ke které se řečená osoba nenabídla dobrovolně. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Z předložených variant dává přednost variantě I, u alternativ postupu policejního orgánu dává přednost pěti dnům. V případě odkladného účinku dává přednost variantě II</p>	<p>čtvrtá je výjimkou ze zásady upravené ve větě 6, že obviněný má právo vždy hovořit s obhájcem o samotě, po zodpovězení otázky má obviněný právo se s obhájcem radit i při výslechu – vztah obou vět je zřejmý</p> <p>Nevyhověno, neboť je třeba dát přednost závažnosti a složitosti případu, jak to odpovídá i zahraničním úpravám</p> <p>Nevyhověno, neboť vyrozumívání poškozených písemným a prokazatelným způsobem by zatížilo OČTR stejným způsobem jako by s nimi odděleně jednali</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 9.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 12.</p> <p>Vyhověno. Bude konkretizováno v paragrafovém znění.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno. Bylo vypuštěno.</p> <p>Částečně vyhověno. Jde o značný zásah do osobní svobody osoby, které je takové předběžné opatření ukládáno, a proto může být použito jen</p>
--	--	--	---

		<p>v odůvodněných případech, kdy jsou dány důvody vazby. To má pak význam i pro kontrolu a sankcionování nedodržování takového uloženého předběžného opatření, kdy následkem bude vzetí do vazby, což by bez návaznosti na důvody vazby nebylo možné.</p> <p>U odkladného účinku byla zvolena varianta II.</p>
	K bodu 18 F- dává přednost variantě II	Vyhověno.
	K bodu 18 G – dává v úvahu při schvalování peněžní záruky uložit osobě, která záruku skládá, prokázání původu peněz	Nevyhověno, neboť vyhovění takovému požadavku by bylo v rozporu s rozšiřováním možností náhrady vazby pomocí peněžité záruky
	K bodu 19 – doporučuje doplnit zajištění finančních prostředků rovněž na účtech pojišťoven nebo zajišťoven provozujících činnost dle zák. č. 363/1999 Sb.	Nevyhověno. Uvedené již je pokryto pojmem „jiné podobné instituce“.
	V bodu 20 B doplnit definici pojmu „pramen (nositel) důkazu	Nevyhověno, definice je obsažena v odůvodnění.
	K bodu 23 A – s poukazem na příp. k bodu 19 – doplnit oprávnění státního zástupce rozhodovat o žádostech majitele účtu, jehož prostředky byly zajištěny	Nevyhověno, jde o věcný záměr, který obsahuje obecnou úpravu pomocí obecných pojmů, které zahrnují i tyto instituce (pojišťovny, zajišťovny)
	K bodu 23 C – doplnit variantu II variantou I ve smyslu, že úkony v přípravném řízení koná soudce obecného soudu, který je členem trestního senátu	Nevyhověno. S ohledem na personální a technické požadavky byla zvolena varianta I.
	K bodu 25 A – vyslovuje pochybnost nad reálností dodržení zásady o nutné přítomnosti soudce při výslechu svědka jako neodkladném nebo neopakovatelném úkonu. Naopak obligatorní přítomnost soudce by měla být u osob uvedených v následujícím odstavci (mladší 15 let apod.).	Nevyhověno. Jde o převzetí platné právní úpravy, která je v praxi naplňována.
	Pátý odstavec odůvodnění upravit stylizačně, aby nepřipouštěl opačný	Vyhověno. Odstavec

	<p>výklad.</p> <p>K bodu 25 B -na str. 90 v předposledním odstavci doplnit, že policejní orgán odloží věc „se souhlasem státního zástupce“</p> <p>- dává přednost variantě I</p> <p>K bodu 26 C - princip nepřipustnosti účasti obhájce při podání vysvětlení uvést v „zásadě“, popřípadě v písm. D (v jehož odůvodnění je v závěru opakován)</p> <p>K bodu 26 E – dává přednost variantě II</p> <p>K bodu 26 G – u fakultativní možnosti zastavení trestního stíhání dává přednost alternativnímu vyjádření podmínek spojkou „nebo“</p> <p>K bodu 27 -v první dvojici dává přednost variantě II</p> <p>- ve druhé dvojici dává přednost variantě II</p> <p>K bodu 28 – dává přednost variantě II (po ní variantě III)</p> <p>K bodu 35 dává přednost variantě I</p> <p>K bodu 37 dává přednost variantě II</p> <p>K bodu 39 dává přednost variantě II</p> <p>K bodu 40 – přiklání se k nejširšímu vymezení možností přezkoumávání skutkového stavu v zájmu zjištění materiální pravdy</p>	<p>byl upraven.</p> <p>Nevyhověno, jde o převzetí platné právní úpravy.</p> <p>Nevyhověno. O stížnosti proti usnesení rozhoduje státní zástupce, a nikoli policejní orgán.</p> <p>Nevyhověno. Je upraveno v zásadě pod bodem 25 A, neboť jde o postup před zahájením trestního stíhání, v rámci vyšetřování nejde o úkon, u kterého by obhájce měl právo účasti, což vyplývá z bodu 26 D. Zdůraznění této skutečnosti i v odůvodnění u bodu 26 C zajišťuje vnitřní provázanost návrhu.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno-byla zvolena upravená varianta II.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno v návaznosti na vypořádání připomínky k bodu 27.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Varianta I lépe vyhovuje požadavkům procesní ekonomie, jde o co nejširší uplatnění samosoudce v odvolacím řízení.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. NS není skutkovou instancí, ale v rámci sjednocování judikatury je třeba jeho pravomoc vymezit ve</p>
--	--	---

			<p>vztahu k řešení procesních a právních otázek. To je v souladu i s usneseními ÚS ČR ze dne 7. ledna 2004 sp. zn. II. ÚS 651/02 a ze dne 12. srpna 2004 IV. ÚS 489/03, kde ÚS opakovaně konstatoval, že institut dovolání je institutem, jehož zavedení do právního řádu je projevem svobodné volby zákonodárce, když žádné základní právo na přezkum pravomocných výroků v trestní věci neexistuje. ÚochrLP výslovně stanoví pouze právo na dvoustupňové trestní řízení (právo na odvolání- čl. 2 Protokolu č. 7 k Úmluvě). Právo na dovolání jako na mimořádný opravný prostředek jde tedy nad rámec ústavně zaručených procesních oprávnění, z čehož lze dovodit možnost restriktivní právní úpravy tohoto mimořádného opravného prostředku.</p>
		K bodu 42 B - dává přednost variantě I	Vyhověno.
		K bodu 43- dává přednost variantě I	Vyhověno.
		K dopadu na státní rozpočet -doplnit údaje o asistentech soudců NS – event. část věty týkající se asistentů vypustit.	Vyhověno, bylo vypuštěno.
2.	Ministerstvo kultury	Bez připomínek	
3.	Ministerstvo pro místní rozvoj	Bez připomínek	
4.	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	Bez připomínek	
5.	Ministerstvo dopravy	Na str. 93 v bodě B nahradit pojem „kapitán lodi“ pojmem „velitel námořního plavidla“ – v souladu s terminologií zák. č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě. Opravit text na „velitel námořního plavidla při námořní plavbě o trestných činech spáchaných na tomto námořním plavidle“.	Vyhověno úpravou příslušného bodu.
6.	Ministerstvo zdravotnictví	Bez připomínek	

7.	Ministerstvo životního prostředí	Bez připomínek	
8.	Ministerstvo zahraničních věcí	<p>Obecně: - rekodifikace tr. práva hmotného a tr. práva procesního by měly probíhat v koordinovaném procesu. Ve věcném záměru tr. řádu není zřejmé, nakolik je propojenost obou rekodifikací koordinována.</p> <p>- bylo by vhodné provést celkové zhodnocení novely tr. řádu provedené zák. č. 265/2001</p> <p>- věnovat větší pozornost stanovení kritérií zásady oportunity (str. 17)</p> <p>- upravit povinnost orgánu činného v tr. řízení informovat o zbavení osobní svobody státního příslušníka cizího státu zastupitelský, resp. konzulární, úřad tohoto státu. Dále umožnit cizinci zbavenému takto osobní svobody navázat spojení se zastupitelským nebo konzulárním úřadem a stanovit povinnost orgánu činného v trestním řízení o těchto právech cizince informovat.</p> <p>- nepovažuje za vhodné zařazovat na str. 25 v bodu 3 odstavec druhý (o postupu soudce, vyvstane-li předběžná otázka výkladu práva ES/EU nebo platnosti aktu orgánů ES/EU). Pravidla obsažená ve Smlouvě o založení ES</p>	<p>Proces probíhá zkoordinovaně, obě úpravy na sebe navazují a jsou provázány. Návrhy nejsou předkládány souběžně vzhledem k možnosti vývoje, kdy rekodifikace tr. práva procesního musí navazovat na rekodifikaci tr. práva hmotného a reagovat na případné změny, ke kterým došlo při jeho přijímání v průběhu legislativního procesu.</p> <p>Při přípravě věcného záměru zákona o trestním řízení soudním bylo vycházeno z analýz účinnosti novely trestního řádu provedené zákonem č. 265/2001 Sb., které zpracoval NS spolu s NSZ a Policií ČR</p> <p>Pojetí zásady oportunity v návrhu věcného záměru se promítá ve všech stádiích trestního řízení, které jsou upraveny v návrhu, zejména při rozhodování v rámci prověřování (viz bod 25 B), při rozhodování ve vyšetřování (viz bod 26 G), i při rozhodování v řízení před soudem (viz bod 33)</p> <p>Vyhověno doplněním úpravy bodu 18 C.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 3.</p>

		(dále jen „SES“) a dalších ustanoveních práva ES jsou bezprostředně použitelná a soudce je jimi vázán – viz též čl. 10 Ústavy. Pokud bude na navržené úpravě trváno, je třeba upřesnit některá ustanovení a respektovat terminologii zavedenou SES.	
9.	Ministerstvo informatiky	<p>K pravomoci a příslušnosti soudů (str. 10 a 32) – preferuje variantu přesunutí maxima prvoinstančního řízení na okresní soudy. Krajské soudy by měly rozhodovat v prvním stupni jen nejsložitější věci a hlavně plnit funkci soudů II. stupně</p> <p>K řízení o vazbě (str. 11, 51 a 57) - upřednostňuje variantu II – v řízení o vazbě rozhoduje soudce. Zpřísňit podmínky koluzní vazby, aby nemohla být zneužívána.</p> <p>K subjektům a stranám v tr. řízení (str. 27) – souhlasí s úpravou definice orgánů činných v tr. řízení ve shodě s variantou II</p> <p>K pořádkovým opatřením (str. 44) – umožnit uložit jako pořádkové opatření trest odnětí svobody nepovažuje za vhodné (varianta II)</p> <p>K telekomunikačnímu provozu (str. 65) – požaduje sjednotit terminologii s návrhem nového zákona o elektronických komunikacích (v září 2004 vl.návrh do PS) a zavést pojmy „provozní údaje“ a „lokalizační údaje“. Nepoužívat již pojem „telekomunikační provoz“. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno, krajské soudy jako soudy I. stupně budou podle návrhu rozhodovat pouze nejzávažnější a nejsložitější případy.</p> <p>Částečně vyhověno. Byla zvolena varianta II. Vymezení koluzní vazby je tradiční, další zpřísňování podmínek této vazby není možné ani vhodné. Otázka zneužívání právní úpravy není otázkou této právní úpravy, ale praxe soudů, která je však usměrňována nadřízenými soudy a nálezy ÚS.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno, neboť je třeba zajistit vynutitelnost splnění procesních povinností, které podle současné úpravy jsou v podstatě nevymahatelné vzhledem k tomu, že osoba, které jsou tyto povinnosti ukládány, je velmi často bez finančních prostředků a v důsledku toho je vymáhání pořádkové pokuty neúčinné, anebo taková osoba raději opakovaně pořádkovou pokutu zaplatí, než aby splnila svoji procesní povinnost.</p> <p>Vyhověno. V návaznosti na zásadní připomínky ČTÚ, otázka zavedení pojmů „provozní údaje“ a „lokalizační údaje“ bude řešena v paragrafovaném znění</p>

		<p>K telekomunikačnímu provozu – zásadně nesouhlasí s přístupem k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků nebo uživatelů, neboť je to v rozporu s právem ES – viz směrnice 2002/58/ES a § 89 návrhu zákona o elektronických komunikacích. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K institutu předprocesního soudce (str. 85) – se zavedením institutu tzv. předprocesního soudce v přípravném řízení rozhodně nesouhlasí Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K otázce trestního stíhání se souhlasem nebo na návrh poškozeného (str. 97) – přiklání se k variantě II. Vedle trestního stíhání se souhlasem zavést též trestní stíhání na návrh pro taxativně vymezené trestné činy.</p> <p>K obnově řízení (str. 117) – zdá se vhodnější varianta II. O návrhu na povolení obnovy řízení by rozhodoval soud nadřízený soudu, který rozhodl v prvním stupni</p> <p>K právnímu styku s cizinou (str. 123) – prospěšnější by bylo upravit právní styk s cizinou v samostatném zákoně</p>	<p>Byla změněna na doporučující. Nevyhoveno, vzhledem k tomu, že právní úprava umožňuje odposlechy probíhajících hovorů, je nelogické, aby byl OČTŘ odepřen přístup k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků. Tyto údaje jsou v trestním řízení obzvláště důležité.</p> <p>Vyhoveno, institut předprocesního soudce nebude zaveden.</p> <p>Vyhoveno.</p> <p>Vyhoveno.</p> <p>Vyhoveno.</p>
10.	Ministerstvo zemědělství	<p>K části druhé – zvláštní část – doporučuje variantu, podle níž budou odklony upraveny ve zvláštní hlavě V</p> <p>K hlavě IX. – doporučuje právní styk s cizinou upravit v samostatné hlavě trestního řádu</p> <p>K obecné části: k bodu 5. doporučuje variantu II k bodu 6. doporučuje variantu III</p>	<p>Vyhoveno.</p> <p>Nevyhoveno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení, neboť se na něm podílejí mimo OČTŘ i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.</p> <p>Vyhoveno.</p> <p>Vyhoveno.</p>

	<p>k bodu 8. doporučuje variantu II</p> <p>k bodu 16. doporučuje variantu II</p> <p>k bodu 17. doporučuje variantu I</p>	<p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Jde o značný zásah do osobní svobody osoby, které je takové předběžné opatření ukládáno, a proto může být použito jen v odůvodněných případech, kdy jsou dány důvody vazby. To má pak význam i pro kontrolu a sankcionování nedodržování takového uloženého předběžného opatření, kdy následkem bude vzetí do vazby, což by bez návaznosti na důvody vazby nebylo možné.</p>
	<p>k bodu 18. doporučuje variantu II</p> <p>Ke zvláštní části:</p> <p>k bodu 23. doporučuje variantu I</p> <p>k bodu 25. doporučuje variantu II</p> <p>k bodu 26. doporučuje variantu II</p> <p>k bodu 27. doporučuje variantu II a alternativu délky lhůty dva týdny</p> <p>k bodu 28. doporučuje variantu III</p> <p>k bodu 35. doporučuje variantu I</p> <p>k bodu 37. doporučuje variantu I</p> <p>k bodu 39. doporučuje variantu II</p> <p>k bodu 42. doporučuje variantu I</p> <p>k bodu 43. doporučuje variantu II</p>	<p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení,</p>

			neboť se na něm podílejí mimo OČTR i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.
11.	Ministerstvo obrany	<p>Doplnit rozšíření kompetencí vojenské policie a rozšířit výčet orgánů majících postavení policejního orgánu směrem ke svým příslušníkům o pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace.</p> <p>U variantních řešení se doporučuje přijmout následující varianty:</p> <p>na str. 10 (řízení před soudem) – variantu II</p> <p>na str. 11 (právní styk s cizinou) – variantu I</p> <p>na str. 15 (podmíněné zastavení tr. stíhání) – variantu I</p> <p>na str. 27 (subjekty řízení) – variantu I</p> <p>na str. 35 (obviněný a obhájce) – variantu I</p> <p>na str. 47 (odkladný účinek stížnosti) – variantu II</p> <p>na str. 55 (zajištění osob – písm. F) – variantu II</p> <p>na str. 84 (orgány činné v přípravném řízení – písm. C) -variantu I</p> <p>na str. 90 (prověřování skutečností – písm. B) – variantu II</p>	<p>Vyhověno doplněním bodu 23 B návrhu.</p> <p>Nevyhověno. Většina připomínkových míst, a to i neoficiálních, navrhuje přijetí varianty I se zachováním rozdělení věcné příslušnosti mezi okresní a krajské soudy. Varianta II by znamenala zrušení vrchních soudů nebo nalezení agendy pro tyto soudy, což by přineslo velké finanční náklady a nebylo by systémové.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Stanovení státního zastupitelství jako OČTR je v souladu s čl. 80 odst. 1 Ústavy a § 4 odst. 1 písm. a) zákona 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů</p> <p>Nevyhověno, neboť je třeba dát přednost závažnosti a složitosti případu, jak to odpovídá i zahraničním úpravám</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p>

		<p>na str. 96 (vyšetřování – písm. E) – variantu II</p> <p>na str. 111 (řízení před samosoudcem) – variantu I</p> <p>na str. 113-114 (odvolání) – variantu II</p> <p>na str. 117 (obnova řízení) – variantu II</p> <p>na str. 121 (zvláštní způsoby řízení a odklony – písm. B) – variantu II</p> <p>na str. 122 (právní styk s cizinou) – variantu II</p>	<p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Varianta I lépe vyhovuje požadavkům procesní ekonomie, jde o co nejširší uplatnění samosoudce v odvolacím řízení.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno, specifika rozhodování o odklonech vyžadují obecnou úpravu ve zvláštní hlavě zvláštní části trestního řádu.</p> <p>Nevyhověno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení, neboť se na něm podílejí mimo OČTŘ i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.</p>
12.	Ministerstvo průmyslu a obchodu	Bez připomínek	
13.	Česká národní banka	<p>K části II- doporučuje rozšíření výčtu předpisů EU/ES</p> <p>K části III bodu 2 (obecná část) - upozorňuje na skutečnost, že povinnost mlčenlivosti může být stanovena přímo právem ES nebo mezinárodní smlouvou. Vnitrostátní orgán, který informace získal od zahraničního orgánu, je zpravidla oprávněn tyto informace použít pro jiný účel, než pro který byly poskytnuty, jen se souhlasem tohoto zahraničního orgánu.</p> <p>K části III. bodu 20- podrobněji vysvětlit novou kategorii „odborný svědek“</p>	<p>Vyhověno doplněním části II bodu 2 návrhu věcného záměru.</p> <p>V paragrafovaném znění bude tato skutečnost respektována, ani věcný záměr nijak tuto skutečnost nezpochybňuje.</p> <p>Vyhověno. Vysvětleno</p>

		<p>K části III bodu 25 – podporuje variantu I</p> <p>K části III bodu 32- uvést, zda po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání zůstane zachováno oprávnění předsedy senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství</p> <p>K části III bodu 43 - přiklání se k variantě I</p>	<p>v odůvodnění bodu 20 tak, že jde o výslech zpracovatele odborného vyjádření, u kterého nebylo zřejmé, zda má být vyslýchán jako znalec nebo svědek.</p> <p>Nevyhověno. Zvolena varianta II, kdy se o odložení věci rozhoduje usnesením, proti kterému je přípustná stížnost, o které rozhoduje státní zástupce, čímž je zajištěno přezkoumávání odložení věci státním zástupcem.</p> <p>Nevyhověno. Není uvedeno v bodu 32 - viz bod 2 části III</p> <p>Vyhověno.</p>
14.	Ministerstvo vnitra	<p>Obecně: Požaduje do návrhu výslovně doplnit operativně pátrací prostředky a jednoznačně vymezit pojmy „sledování“ a „další operativně pátrací prostředky“; jasněji vymezit, kdy je možné provádět sledování bez povolení státního zástupce a vymezit pojem „záznam“. (bod 25A) Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Věcný záměr upravit tak, aby byla řešena situace souběhu řízení o udělení azylu a vykonávacího řízení, a to v případě, kdy má být realizován uložený trest vyhoštění cizinci, u něhož dosud pravomocně neskončilo řízení o udělení azylu, a je tedy v postavení žadatele o udělení azylu. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno. Vymezení operativně pátracích prostředků je provedeno v bodě 25A. Do návrhu byly doplněny 3 typy sledování.</p> <p>Rozpor. Situace v praxi je řešena stanoviskem NS ČR ze dne 17. 4. 2003 sp. zn. Tpjn 310/2001, které bylo uveřejněno pod číslem 39/2003 Sb. rozh.tr. Ministerstvo vnitra s tímto řešením nesouhlasí a navrhuje řešení opačné, které by však znovu otevřelo problém, který již byl tímto stanoviskem vyřešen. Pokud soud ukládá trest vyhoštění, musí mít také možnost tento trest vykonat. Navrhovaná úprava v připomínce by však vzhledem k úpravě řízení o azylu výkonu rozhodnutí bránila.</p>

	<p>Navrhuje, aby zrušení rozhodnutí, kterým se věc postupuje správnímu úřadu k vyřízení, bylo oznamováno také tomuto správnímu úřadu, kterému byla věc postoupena.</p> <p>Návrh je třeba doplnit o výslovné vyjádření, že je plně slučitelný s právem EU.</p> <p>Požaduje blíže specifikovat, jakým způsobem budou v návrhu uvedené mezinárodní smlouvy promítnuty do trestního řádu.</p> <p>Upozorňuje, že vláda usnesením ze dne 28.4.2004 č. 387 uložila MV předložit návrh na vypovězení Úmluvy o potlačování obchodu s lidmi a potlačování vykořisťování prostituce druhých osob.</p> <p>K části II:</p> <p>K bodu 5 – nepoužívat termín „policejní radové“.</p> <p>K bodu 6 – nesouhlasí s přenesením podpůrných operativně pátracích prostředků ze zákona o policii do trestního řádu. Podpůrné operativně pátrací prostředky samy o sobě nemají sílu důkazu. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 9 písm. a)-vypustit slova, v nichž se hovoří o „nezávislosti policistů“. Jednotliví policisté nejsou procesně nezávislí. Samostatnost jednotlivého policisty v rozhodování v rámci úkonů trestního řízení by v podstatě neumožňovala efektivní fungování některých postupů v práci policie. Vedoucí pracovníci by tak mohli vykonávat řídicí činnost vůči podřízeným jen v pracovně organizačních a administrativních oblastech. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K části III:</p> <p>Preferuje úpravu odklonů ve zvláštní hlavě.</p> <p>K bodu 1 písmenu h) - nahradit slova „jiným správním deliktem nebo kárným proviněním“ slovy „přestupkem, kázeňským přestupkem nebo kárným proviněním“.</p> <p>K bodu 2 – ve třetím odstavci stanovit, že v souvislosti s vyžadováním informací, které jsou předmětem utajování, bude třeba novelizovat předpisy, které utajování a mlčenlivost ukládají.</p> <p>K bodu 5 -- neužívat pojem „policejní rada“</p> <p>- vysvětlit větu o prohloubení některých prvků vyšetřování (příslušníků Policie ČR a BIS) konaného státními zástupci.</p>	<p>Vyhověno. Upraveno odůvodnění bodu 41.</p> <p>Vyhověno. Úprava byla v požadovaném směru doplněna v části IV.</p> <p>Vyhověno. Byla doplněna úprava bodu 2 písmeno b.</p> <p>Do doby vypovězení je úmluva platná a pro ČR závazná. Po vypovězení bude z výčtu vypuštěna.</p> <p>Vyhověno. Změněn pojem „policejního rady“ na „policistu“.</p> <p>Vyhověno úpravou podbodu 6 v části II.</p> <p>Vyhověno. Text byl upraven v bodu a), první odrážka.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno. Text byl podle návrhu upraven.</p> <p>Nevyhověno. Úpravy předpokládané v tr. ř. nevyžadují novelizaci právních předpisů, které utajování a mlčenlivost ukládají.</p> <p>Vyhověno. Pojem „policejní rada“ nahrazen pojmem „policista“.</p> <p>Vyhověno. Prohloubení se bude týkat</p>
--	--	--

	<p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 12- ukončit režim „utajeného svědka“ rozhodnutím orgánu činného v trestním řízení usnesením, vůči němuž by bylo možné podat stížnost s odkladným účinkem Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 12 - vypustit odstavec 7 (není jasné, jak se bude dále vyvíjet názor ESLP) Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 13 – sladit dobu lhůty k podání odvolání s bodem 37.</p> <p>K bodu 15 – požaduje, aby policejní orgány byly vyňaty z množiny subjektů doručujících písemnosti jiných orgánů činných v tr. řízení Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 15 – čtvrtý odstavec stanoví, kdy nelze uložit doručovanou zásilku.</p>	<p>spolupráce státních zástupců s útvarem Ministerstva vnitra pro inspekční činnost.</p> <p>Vyhověno. Podle dohody tím, že bude rozhodováno usnesením, proti němuž není přípustná stížnost a po odtajnění bude vyrozuměn policejní orgán, který rozhodl o utajení.</p> <p>Připomínka byla změněna na doporučující. Nevyhověno. Navržená úprava je v souladu s judikaturou ESLP a je nutná pro sjednocení soudní praxe, která je v tomto směru rozporná.</p> <p>Vyhověno. Stanovena lhůta 15 dnů.</p> <p>Rozpor. Doručování prostřednictvím policejních orgánů je nutné zachovat, neboť soudy zpravidla nemají vlastní doručovací orgány a navíc toto doručování je využíváno zejména v případech, kdy doručení písemností, u nichž je vyloučeno jejich uložení na poště, není možné zajistit prostřednictvím pošty vzhledem k tomu, že osoba, které je doručováno, se nezdržuje v místě bydliště v pracovní době doručovatelky. Dále při doručování policií je využíváno i jejich znalosti místních poměrů a možností doručení konkrétním obviněným.</p> <p>Vyhověno úpravou</p>
--	---	--

	<p>Je toho názoru, že i v těchto případech by mělo být možné uložení doručované záilky s tím, že záilka v případě nevyzvednutí nebude považována za doručenou. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 16 – navrhuje zachovat jako pořádkové opatření pouze pořádkovou pokutu.</p>	<p>bodu 15 – Doručování.</p> <p>Nevyhověno, neboť je třeba zajistit vynutitelnost splnění procesních povinností, které podle současné úpravy jsou v podstatě nevymahatelné vzhledem k tomu, že osoba, které jsou tyto povinnosti ukládány, je velmi často bez finančních prostředků a v důsledku toho je vymáhání pořádkové pokuty neúčinné, anebo taková osoba raději opakovaně pořádkovou pokutu zaplatí, než aby splnila svoji procesní povinnost.</p>
	<p>Upozorňuje, že institut předběžných opatření je na hraně čl. 14 odst. 3 a čl. 4 odst. 3 LZPS.</p>	<p>Vyhověno. Doplněno zdůvodnění ve vztahu k článku 14 odst. 3 LZPS.</p>
	<p>K bodu 17 – zdůvodnění tohoto bodu se vztahem navrhovaného institutu předběžných opatření k LPS nezabývá. Požaduje, aby předběžná opatření byla ukládána bez ohledu na to, zda je dán důvod vazby. Požaduje variantu I. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno podle výsledků vypořádání (obsah připomínky byl změněn) s tím, že ukládání předběžných opatření bude vázáno na důvody vazby podle stávajícího platného § 68 odst. 3 tr. zák., úprava doplněna do bodu 18C</p>
	<p>- navrhuje, aby stížnost do rozhodnutí o předběžném opatření neměla odkladný účinek</p> <p>-porušení zákazu po zahájení trestního řízení by mělo být samostatným důvodem vazby</p>	<p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno. Nejde však o samostatný důvod vazby, ale pouze o důvod k rozhodnutí na základě stávajících důvodů vazby, které musejí být dány již před rozhodnutím o předběžném opatření.</p>
	<p>K bodu 18 F (přezkoumání důvodnosti vazby) – upřednostňuje variantu I</p>	<p>Nevyhověno vzhledem k nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 23. března 2004 sp. zn. I.</p>

			<p>US 573/02, ve kterém ÚS s odkazem na <u>judikaturu</u> ESLP dovedl, že státní zástupce nesplňuje institucionální rysy vyžadované u subjektu přezkoumávajícího oprávněnost zbavení svobody, a to nestrannost a nezávislost. Tím však není vyloučeno, aby státní zástupce svým rozhodnutím propustil obviněného na svobodu, nemůže však rozhodnout negativně.</p>
		<p>K bodu 18 G (opatření nahrazující vazbu) – navrhuje, aby peněžitá záruka mohla být použita k náhradě škody. Pokud ji složil obviněný, i zahrnuta do součástí trestu propadnutí majetku. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka změněna na doporučující. Nevyhověno. Peněžitá záruka propadá ve prospěch státu v případě nedodržení podmínek jejího přijetí, a proto nemůže být použita k náhradě škody. Z tohoto důvodu ani nemůže být součástí propadnutí majetku. Pokud by peněžitá záruka měla být obviněnému vrácena, může se stát součástí propadnutí majetku a také poškozený může vůči takovým prostředkům vést výkon rozhodnutí ohledně přiznaného nároku na náhradu škody.</p>
		<p>K bodu 19 A - upřesnit a lépe vnitřně provázat zajišťovací instituty vydání a odnětí věci Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující. Vyhověno. Úprava zajišťovacích institutů bude upřesněna tak, aby tyto instituty byly vnitřně provázány a umožnily oprávněným osobám účinněji se domoci svých majetkových práv.</p>
		<p>K bodu 19 A (zajišťování peněžních prostředků na účtu) - stanovit v odůvodněných případech hranici zajištění i vyšší, než je aktuální zůstatek, s tím, že případné přírůstky, které nepřevýší určenou hranici, se stanou součástí zajištění automaticky. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující. Vyhověno úpravou bodu 19.</p>

		<p>K bodu 19 G (telekomunikační provoz) - sledit navrhovanou úpravu s návrhem zákona o elektronických komunikacích. Upravit používané termíny.</p> <p>Znovu zavést pro vymezené situace (ohrožení bezpečnosti státu, ohrožení života a zdraví) oprávnění policejního orgánu nařídít odposlech a záznam telekomunikačního provozu, a to s následným souhlasem soudce (do 24 hodin).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 19D-Telekomunikační provoz v návaznosti na zásadní připomínky ČTÚ.</p> <p>Připomínka byla změněna na doporučující. Nevyhověno. Vzhledem k tomu, že je třeba zajistit soudní kontrolu odposlechu nelze připustit, aby odposlech prováděla Policie ČR bez příkazu soudu. U soudu je za účelem rychlého nařízení držena služba, čímž je zajišťováno, že je v odůvodněných případech možné nařídít odposlech v podstatě okamžitě.</p>
		<p>K bodu 20 B - zvážit nezbytnost zavedení institutu absolutně a relativně neúčinných důkazů</p>	<p>Bylo zváženo, nutnost rozlišování absolutně a relativně neúčinných důkazů vyžaduje soudní praxe, kterou je třeba v tomto směru sjednotit (viz odůvodnění v návrhu).</p>
		<p>K bodu 20 C - stanovit v rámci úpravy prohlídky těla a jiných podobných úkonů (stávající § 114 tr.ř.) oprávnění policejního orgánu k určitým úkonům (např. odběr biolog. materiálu nespojený se zásahem do tělesné integrity osoby) i bez souhlasu dotčené osoby a oprávnění k přiměřenému překonání odporu osoby, o kterou se jedná. V tomto směru doplnit i text na str. 69.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Rozpor. Zákonné oprávnění policejního orgánu k „přiměřenému překonání odporu“ je velmi široké, při použití přímého fyzického donucení k překonání odporu osoby vzniká nebezpečí, že zásah policejního orgánu svou intenzitou překročí potřebnou míru a dojde k nepřiměřenému zásahu do integrity donucované osoby. Uvedený úkon nepodléhá žádnému kontrolnímu mechanismu a osobě není zaručena dostatečná ochrana před zneužitím tohoto oprávnění. Ustanovení</p>

			<p>§ 114 trestního řádu se netýká pouze odběru biologického materiálu obviněné osobě, ale upravuje také prohlídku těla a úkony potřebné k identifikaci osoby (např. snímání daktyloskopických otisků, měření aj.), přičemž takové úkony se mohou týkat i poškozeného, svědka či podezřelého. U jiných osob, než u obviněného, resp. podezřelého, nelze v žádném případě připustit takovou možnost, neboť toto oprávnění policejního orgánu by bylo v rozporu se základními lidskými právy a z tohoto hlediska jej nelze odůvodnit. Uzákonění takového oprávnění policejního orgánu považujeme za neúměrný zásah do ústavně zaručených práv osob, neboť důkazy proti obviněnému nelze v trestním řízení v právním státě získávat za použití jakéhokoli, byť i minimálního násilí.</p>
		<p>K bodu 23 A (státní zástupce)- uvést do souladu terminologii státní zástupce a státní zastupitelství</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 23 A.</p>
		<p>K bodu 23 C -- doporučuje variantu I</p>	<p>Vyhověno.</p>
		<p>K bodu 25A – zvážit ponechání možnosti dokumentace podávaného vysvětlení formou zápisu v přímé řeči s podpisem vyslýchaného (zejména ve složitých případech – finanční kriminalita apod.)</p>	<p>Bylo zváženo. V případě, že se jedná o vysvětlení ve složitě odborné věci, je vhodné toto nahradit odborným vyjádřením, neboť to zcela přesně a jednoznačně zachytí důležité odborné otázky. Přepis vysvětlení do úředního záznamu u takového odborného vyjádření je zcela nevhodný.</p>

		<p>K bodu 25 B – v písmenu a) vypustit slova „jiného správního deliktu“</p> <p>K bodu 26 B – vymezení policejních orgánů nepatří do trestního řádu a mělo by být obsaženo v zákoně o Policii ČR a v navazujících interních předpisech. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 26 E- doplnit, že souhlasu poškozeného není třeba též tehdy, když trpí duševní poruchou nebo jinou chorobou, ale nebyl pro ni zbaven způsobilosti k právním úkonům</p> <p>K bodu 27 (zkrácené přípravné řízení) - navrhuje, aby lhůta pro skončení přípravného řízení byla stanovena na tři týdny (plus deset dnů)</p> <p>K bodu 44 – navrhuje, aby o propuštění obviněného z výkonu trestu odnětí svobody byl informován také svědek, nejen poškozený</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 25 B.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 26 B.</p> <p>Nevyhověno. Situaci, která je v připomínce popsána, řeší návrh věcného záměru tak, že jestliže z takového důvodu nelze vyjádření poškozeného získat, policejní orgán vyčká se zahájením řízení až do doby, kdy bude moci souhlas získat (tj. poškozený bude ve stavu, kdy se bude moci vyjádřit).</p> <p>Nevyhověno. Zkrácené řízení je nutno provést v co nejkratší lhůtě, prodlužování lhůty by se míjelo s účinkem.</p> <p>Vyhověno. Bude upraveno v paragrafovaném znění v návaznosti na úpravu provedenou zákonem č. 283/2004 Sb.</p>
15.	Ministerstvo financí	<p>Obecně: Zásadně nesouhlasí s dalším rozšiřováním možnosti využívání údajů z daňového řízení (str. 25 a 26 návrhu). Dosavadní úpravu v zákoně č. 337/1992 Sb. považuje za naprosto dostačující. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Z návrhu nevyplývá a ani nelze určit, kdy se předpokládá účinnost zákona. Není dosud stanoven rozpočtový výhled na rok 2007 a není ani zcela zřejmé, jaká bude politika vlády v oblasti zvyšování počtu systemizovaných míst. Z toho důvodu není možné posoudit oprávněnost požadavku na zvýšení počtu probačních úředníků a souvisejících výdajů (upozorňuje na usnesení vlády č. 624/2003 s tím, že nelze předpokládat v budoucnu výraznou změnu v přístupu vlády).</p> <p>Doporučuje doplnění trestního řádu v návaznosti na současné ustanovení § 79a (zajištění peněžních prostředků), kdy v přípravném řízení o něm rozhoduje i policejní orgán. Navrhovaná úprava by měla řešit případy, kdy je příslušný státní zástupce nedostupný.</p> <p>Upozorňuje na potřebu užívat jednotnou terminologii se zák. č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.</p> <p>Doporučuje tato variantní řešení: - v řízení o vazbě (str. 11) variantu I</p>	<p>Vyhověno, příslušná pasáž byla vypuštěna.</p> <p>Nevyhověno. Délku legislativního procesu u natolik významného kodexu nelze ve fázi věcného záměru zákona dopředu odhadnout. Nicméně se nepředpokládá nabytí účinnosti dříve než v roce 2007.</p> <p>Vyhověno. Bude zachována současná úprava.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno vzhledem</p>

		<p>- u subjektů a stran řízení (str. 27) variantu II</p> <p>- u pořádkových pokut (str. 44) variantu II (doplněnou o požadované opatření odnětí svobody)</p> <p>- u předběžného opatření (str. 47) variantu I</p>	<p>k nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 23. března 2004 sp. zn. I. ÚS 573/02, ve kterém ÚS s odkazem na judikaturu ESLP dovedl, že státní zástupce nesplňuje institucionální rysy vyžadované u subjektu přezkoumávajícího oprávněnost zbavení svobody, a to nestrannost a nezávislost. Tím však není vyloučeno, aby státní zástupce svým rozhodnutím propustil obviněného na svobodu, nemůže však rozhodnout negativně.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Jde o značný zásah do osobní svobody osoby, které je takové předběžné opatření ukládáno, a proto může být použito jen v odůvodněných případech, kdy jsou dány důvody vazby. To má pak význam i pro kontrolu a sankcionování nedodržování takového uloženého předběžného opatření, kdy následkem bude vzetí do vazby, což by bez návaznosti na důvody vazby nebylo možné.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Vyhověno.</p>
16.	odbor kompatibility Úřadu vlády	<p>Obecně:</p> <p>- zvážit doplnění výčtu právních aktů EU</p>	<p>Vyhověno doplněním části II bodu 2, písm. a), zároveň však upozorňujeme, že se jedná o demonstrativní výčet právních předpisů EU a nikoli taxativní (vzhledem k počtu těchto předpisů).</p>

	<p>- uvést, jak je v trestních předpisech reflektována směrnice 2001/40/ES</p> <p>- doplnit návrh věcného záměru zákona o trestním řízení soudním (trestní řád) do databáze ISAP</p> <p>K bodu 2 - zvážit zachycení zásady ne bis in idem</p> <p>K bodu 3 – v návaznosti na prohlášení ČR v Aktu o přistoupení zvážit, zda má být v návrhu upravena povinnost soudu žádat o rozhodnutí předběžné otázky Soudní dvůr Evropských společenství také u aktů třetího pilíře EU</p> <p>Upozorňujeme na návrh nové směrnice o odškodňování obětí trestných činů, jehož vývoj je třeba sledovat</p> <p>K bodu 9 – na základě rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV zvážit doplnění úpravy opatření ve prospěch obětí – zejména upozorňujeme na nedořešenou otázku poskytování bezplatné právní pomoci v rámci právního poradenství – čl. 4 odst. 1 písm.f) a čl. 6 a 13</p>	<p>Směrnice byla vypuštěna z výčtu.</p> <p>Vyhověno. Bude doplněno.</p> <p>Vyhověno, Zásada ne bis in idem je reflektována v bodu 2.vlastní úpravy tr. ř. - „Nepřipustnost trestního stíhání. Uvedená pasáž byla rozšířena i na rozhodnutí přijatá příslušnými orgány činnými v členských státech EU.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 3 vlastní úpravy tr. řádu – Předběžné otázky.</p> <p>Návrh této směrnice byl dne 29. 4. 2004 schválen Radou ES (2004/80/ES). MS v současné době připravuje novelizaci zákona č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti, jehož působnosti se směrnice dotýká. Uvedená směrnice nemá vztah k trestnímu řádu, neboť upravuje otázku přístupu obětí k odškodnění v přeshraničních případech.</p> <p>Článek 4 odst. 1 písm. f) zakotvuje povinnost členských států informovat oběti o jejich přístupu k právnímu poradenství, právní pomoci či jinému druhu poradenství. Článek 6 stanoví povinnost členských států zajistit, aby oběť</p>
--	--	--

		<p>měla v odůvodněných případech bezplatný přístup k poradenství týkajícímu se její úlohy v řízení a případně též k právní pomoci, pokud by mohla mít postavení strany v trestním řízení.</p> <p>V tomto směru lze odkázat na stávající právní úpravu týkající se informování poškozeného a jeho zastupování zmocněncem, která bude do nového trestního řádu plně převzata. Požadavky rámcového rozhodnutí jsou tedy v tomto směru naplněny.</p> <p>Čl. 13 zakotvuje povinnost členských států podporovat služby pro pomoc obětem, buď poskytováním speciálně vyškolených osob v rámci svých veřejných služeb, nebo formou uznání a financování subjektů pro pomoc obětem. V ČR působí neziskové organizace poskytující pomoc obětem trestné činnosti.</p> <p>Nejvýznamnějším subjektem působícím na území ČR je nezisková organizace Bílý kruh bezpečí, která získává finanční prostředky i od orgánů státní správy. Součástí aktivit této organizace je i bezplatné právní a psychologické poradenství, informace o průběhu trestního řízení, příprava na soud a doprovod k němu aj.</p> <p>Tím jsou naplněny požadavky rámcového rozh.</p>
	<p>K bodu 9 – na základě rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV zvažít doplnění úpravy opatření ve prospěch obětí - např. zamezující kontakt mezi obětí a pachatelem v budově soudu,</p>	<p>V soudních budovách dochází k postupnému vytváření oddělených čekáren pro svědky, zřízeny jsou zejména u krajských a vrchních soudů. K zajištění</p>

			zamezení kontaktu mezi poškozeným a obžalovaným lze využít Justiční stráž.
		<p>K bodu 9 – na základě rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV požaduje zdůvodnit, jak je implementován čl.12 rozhodnutí o zabezpečení spolupráce s ostatními členskými státy EU v rámci ochrany zájmů obětí</p>	<p>Státní orgány v ČR podporují činnost neziskových organizací pro pomoc obětem trestné činnosti. Jedna z těchto organizací, Bílý kruh bezpečí, je již členem Evropského fóra služeb obětem (European Forum for Victim Services), v rámci kterého probíhá spolupráce s organizacemi pro pomoc obětem trestných činů z řady členských států EU. Tato spolupráce má mimo jiné podobu pravidelných výročních konferencí tohoto fóra, v rámci kterých se setkávají subjekty zabývající se pomocí obětem trestných činů v různých evropských státech. V roce 2002 se tato konference konala v Praze, a to za aktivní účasti představitelů státní správy.</p>
		<p>K bodu 12 – doporučuje zajistit vyváženost, jde-li o svědectví osob, jejichž totožnost musí být utajena v důsledku nebezpečí druhotného poškození v důsledku spáchání trestného činu</p>	<p>Není zřejmé, co je touto připomínkou myšleno. Požadavky čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV o postavení obětí v trestním řízení (zajištění zvláštního zacházení s oběťmi, jež jsou zvláště ohrožené) jsou již reflektovány ve stávající právní úpravě, která bude do nového trestního řádu převzata (viz § 55 odst. 2 tr. ř., § 101a). Dle našeho názoru jsou požadavky rámcového rozhodnutí v tomto směru již reflektovány ve stávající právní úpravě a bude tomu tak i</p>

		<p>K části IV – upravit formulaci na „a z právních aktů Evropské unie“</p> <p><u>Připomínky nad rámec slučitelnosti:</u></p> <p>V bodě 7 na str. 34 opravit na „§ 407“</p> <p>K bodu 18 F – zvážit osobní slyšení i před soudem druhé instance</p> <p>K bodu 19 A – v souvislosti s možností vyklizení nemovitosti upozorňuje na otázku poskytnutí náhradního ubytování</p> <p>K bodu 23 A – zvážit možnost rozhodování státního zástupce ohledně žádosti o propuštění z vazby na svobodu.</p> <p>Doporučuje uvést definici termínu „veřejný zájem“</p> <p>K bodu 25 A – doporučuje zvážit, zda je v souladu s čl. 37/2 LPS, byl-li použit úřední záznam o podání vysvětlení za současného nezajištění právní pomoci advokáta</p> <p>K bodu 26 C – v případě nepřípustnosti účasti obhájce při podání vysvětlení v rámci vyšetřování a při úkonech, které nesplňují podmínku vymezení „vyšetřovací úkony“, doporučuje zvážit soulad s čl. 37/2 LPS</p>	<p>v novém trestním řádu.</p> <p>Vyhověno úpravou části II bodu 2 písm. a).</p> <p>Nevyhověno. V návrhu trestního zákoníku došlo v průběhu legislativního procesu k přečíslování.</p> <p>Nevyhověno. Vedlo by k průtahům v řízení. Evropská judikatura takový požadavek neobsahuje, stejně jako předpisy ES/EU.</p> <p>Nevyhověno. Jde o opatření proti pachateli trestného činu, kde poskytování náhradního ubytování nepřichází v úvahu.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Bude převzata úprava, která je navrhována v souvisejících předpisech k návrhu trestního zákoníku.</p> <p>Nevyhověno. Uvedený záznam lze jako důkaz v trestním řízení použít pouze se souhlasem obviněného.</p> <p>Nevyhověno. Vysvětlení ve vyšetřování se nemůže týkat obviněného (ten je vyslýchán za účasti advokáta), ale jde o podávání vysvětlení osoby v postavení svědka, která má zajištěno právo na právní pomoc.</p>
17.	Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 23 B (policejní orgán a osoba služebně činná v policejním orgánu) – navrhuje v první větě nahradit slova „útvary Ministerstva vnitra pro inspekční činnost“ slovy „státní zástupce“.</p>	<p>Návrh přebírá platnou právní úpravu, podle které státní zástupce</p>

	<p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>v rámci prověřování skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu spolupracuje s útvary MV pro inspekční činnost. Tato úprav se v praxi osvědčila. Státní zastupitelství není ani organizačně, ani technicky schopné zabezpečit úkony související s prováděním neodkladných a neopakovatelných úkonů (např. ohledání místa činu, zajišťování atd., neboť nemá k tomuto potřebné vybavení). Rozpor odstraněn při následném jednání.</p>
	<p>K bodu 16 B (předvedení) – odstavec 1 – navrhuje nahradit slova „kdo se“ slovy „Pokud se obviněný nebo svědek“. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 16 B.</p>
	<p>K bodu 16 B (předvedení) – odstavec 2 (předvedení bez předchozího předvolání) – navrhuje nahradit slova „osoba podezřelá nebo obviněná mohou být předvedeny“ slovy „Obviněný může být předveden“. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno podle výsledků vypořádání (změněn obsah připomínky) úpravou bodu 16 B.</p>
	<p>K bodu 16 B (předvedení) – odstavec 3 – (zajištění v souvislosti s předvedením) – navrhuje tento odstavec vypustit. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno podle výsledků vypořádání (změněn obsah připomínky) úpravou bodu 16 B.</p>
	<p>K bodu 18 A (zadržení obviněného policejním orgánem) – navrhuje do druhého odstavce doplnit větu „Zadržený obviněný má právo vyrozumět o skutečnosti, že byl zadržen, osobu blízkou nebo jinou osobu podle své volby.“ Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno doplněním bodu 18 A.</p>
	<p>K bodu 18 A (zadržení obviněného policejním orgánem) – navrhuje do druhého odstavce doplnit věty: „Policejní orgán je povinen poučit obviněného o jeho právech obviněného a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Poučení musí být obviněnému předáno rovněž v písemné podobě“. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno. Poučovací povinnost vyplývá z obecných ustanovení trestního řádu o právech obviněného, která budou převzata do paragrafového znění návrhu trestního řádu beze změny.</p>
	<p>K bodu 18 B (zadržení a omezení osobní svobody podezřelého) – navrhuje do pátého odstavce doplnit větu: „Zadržený podezřelý má právo vyrozumět o skutečnosti, že byl zadržen, osobu blízkou nebo jinou osobu podle své volby“. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno doplněním bodu 18 B.</p>

	<p>K bodu 27 (zkrácené přípravné řízení), odstavec šestý, str. 100 – navrhuje doplnit větu „Zadržený podezřelý má právo vyrozumět o skutečnosti, že byl zadržen, osobu blízkou nebo jinou osobu podle své volby“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno doplněním bodu 27.</p>
	<p>K bodu 18 B (Zadržení a omezení osobní svobody osoby podezřelé) – poslední větu v odstavci 5 nahradit větou: „Policejní orgán je povinen poučit podezřelého o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Poučení musí být podezřelému předáno rovněž v písemné podobě.“</p>	<p>Připomínka změněna na doporučující. Vyhověno. Poučovací povinnost vyplývá z obecných ustanovení trestního řádu o právech obviněného, která budou převzata do paragrafového znění návrhu trestního řádu beze změny.</p>
	<p>K bodu 27 (zkrácené přípravné řízení)- na str. 100 v odstavci 9 se navrhuje větu „O tom je třeba podezřelého před jeho výslechem poučit a poskytnout mu plnou možnost uplatnění jeho práv“ nahradit větou „Policejní orgán je povinen poučit podezřelého o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Poučení musí být podezřelému předáno rovněž v písemné podobě.“</p>	<p>Připomínka změněna na doporučující. Vyhověno. Poučovací povinnost vyplývá z obecných ustanovení trestního řádu o právech obviněného, která budou převzata do paragrafového znění návrhu trestního řádu beze změny.</p>
	<p>K bodu 8 (obviněný a obhájce) – navrhuje doplnit větu „Všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny vždy obviněného poučit o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Poučení musí být obviněnému předáno rovněž v písemné podobě“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka změněna na doporučující. Vyhověno. Poučovací povinnost vyplývá z obecných ustanovení trestního řádu o právech obviněného, která budou převzata do paragrafového znění návrhu trestního řádu beze změny.</p>
	<p>K bodu 18 F (přezkoumání trvání vazby z úřední povinnosti i na základě žádosti obviněného) – navrhuje doplnit větu „O tomto právu soud obviněného poučí“.</p>	<p>Od připomínky bylo odstoupeno.</p>
	<p>K bodu 18 F (přezkoumání trvání vazby z úřední povinnosti i na základě žádosti obviněného) – navrhuje zvolit variantu II s tím, že lhůta 1 měsíc, po jejímž uplynutí může obviněný opakovat svou žádost o propuštění z vazby, bude nahrazena lhůtou 14 dnů a lhůta 6 měsíců, po jejímž uplynutí soud/soudce musí rozhodnout o dalším trvání vazby ex offo, bude nahrazena lhůtou 3 měsíce.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující. Nevyhověno. Obviněný má právo žádat o propuštění z vazby kdykoli, pokud uvede nové důvody. Lhůta 1 měsíc je stanovena pouze pro případ, že neuvádí jiné důvody a soud žádost o propuštění již pravomocně zamítl. Lhůta 6 měsíců je pak stanovena pro</p>

		<p>K bodu 18 H (stížnost proti rozhodnutí o vazbě) – navrhuje se uvést poslední větu druhého odstavce (část za středníkem) v tomto znění: „jde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku, stížnost státního zástupce nemá odkladný účinek.“ Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>rozhodování z úřední povinnosti, když obviněný nevyužil svého práva žádat o propuštění na svobodu, vzhledem k nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 23. března 2004 sp. zn. I. ÚS 573/02.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 18 H.</p>
18.	Nejvyšší kontrolní úřad	Bez připomínek	
19.	Český báňský úřad	<p>K obecné části, bodu 5 (subjekty a strany v trestním řízení) – požaduje zařadit mezi subjekty trestního řízení také orgány státní báňské správy na základě zákona č. 61/1988 Sb. za účelem odstranění duplicity šetření při smrtelných pracovních úrazech Tato připomínka je zásadní.</p>	Vyhověno doplněním úpravy bodu 23 B.
20.	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	<p>K obecné části, bodu 5 (subjekty a strany v trestním řízení) –doporučuje přijetí varianty II</p> <p>K bodu 16 (pořádková opatření)- navrhuje přeformulovat větu o předání obhájce či státního zástupce ke kárnému postihu následovně: „Obhájce nebo v řízení před soudem státní zástupce se místo pořádkové pokuty předá ke kárnému postihu. Kárné řízení je zahájeno podáním kárné žaloby.“</p> <p>K bodu 18 F (přezkoumání trvání vazby z úřední povinnosti i na základě žádosti obviněného) – navrhuje přeformulovat větu týkající se rozhodování o propuštění obviněného z vazby za účelem odstranění možného dvojího výkladu, k čemu se souhlas státního zástupce váže, následovně: „Souhlasí-li státní zástupce v řízení před soudem s propuštěním obviněného na svobodu, rozhoduje o propuštění z vazby předseda senátu.“</p> <p>K bodu 43 (právní styk s cizinou) – doporučuje variantu II, tedy ponechat úpravu právního styku s cizinou v trestním řádu</p>	<p>Vyhověno.</p> <p>Nevyhověno. Je potřeba, aby podnět měl povahu kárné žaloby a byl vždy projednán v kárném řízení.</p> <p>Nevyhověno. Byla převzata platná právní úprava, která v praxi nečiní potíže.</p> <p>Nevyhověno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení, neboť se na něm podílejí mimo OČTŘ i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.</p>

21.	Český telekomunikační úřad	<p>Obecně: - požaduje zaměnit slova „telekomunikační provoz“ a „telekomunikační tajemství“ za slova „provoz elektronických komunikací“ a „důvěrnost komunikací“ Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K rozlišení příkazu k odposlechu a zjišťování údajů- v návaznosti na úpravu v návrhu zákona o elektronických komunikacích upravit ve věcném záměru t.ř. příkaz k znemožnění provozování koncového mobilního telekomunikačního zařízení ve veřejné mobilní síti, který umožňuje šifrování, kódování nebo jiný způsob utajení zprávy Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K úpravě definice „telekomunikační provoz“- uvedená definice je nepřesná, nezahrnuje např. body sítě a rozhraní pro připojení koncových telekomunikačních zařízení aj., požaduje využít úpravy v zákonu o elektronických komunikacích Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno úpravou bodu 19D- Telekomunikační provoz.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 19D- Telekomunikační provoz.</p> <p>Vyhověno úpravou bodu 19D- Telekomunikační provoz.</p>
22.	Bezpečnostní informační služba	Bez připomínek	
23.	Státní úřad pro jadernou bezpečnost	K bodu 20 C (důkazní prostředky)- doplnit do výčtu důkazních prostředků „lékařské ozáření z právních důvodů“ -posouzení právní odůvodněnosti a přínosu takového ozáření by mělo být na OČTŘ	Uvedená otázka bude řešena v paragrafovém znění.
24.	Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových	Bez připomínek	
25.	Českomoravská konfederace odborových svazů	<p>Obecně: - požaduje upravit povinnost obhájce vyhovět žádosti klienta o přítomnost u určitého procesního úkonu, zákon mu tuto povinnost neukládá Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Mezi čl. II bod 1 a čl. I bod 2 (přehled, stav a zhodnocení platné právní úpravy; východiska a cíle nové kodifikace, zajištění jejího souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky) je rozpor</p> <p>K článku II bodu 1 (východiska a cíle nové kodifikace, zajištění jejího souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky) – navrhuje zaměnit pojem „zájmové sdružení občanů“ za pojem „spolek“</p> <p>K článku II bodu 7 (východiska a cíle nové kodifikace, zajištění jejího souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky) – požaduje vyjádřit, že cílem rekodifikace je snížení počtu vazebních řízení Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K článku II bodu 9 (východiska a cíle nové kodifikace, zajištění jejího souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky) - navrhuje nahradit slova „v pravidelných intervalech provádět v rámci dozoru nad přípravným řízením kontrolu spisu“ slovy „vést trestní spis“, funkce státního zástupce by neměla být omezena pouze na dozor</p>	<p>Změněno na doporučující. Nevyhověno, stávající ust. § 37a tr.ř. řeší problematiku uspokojivě, případné drobnější úpravy budou provedeny v paragrafovaném znění.</p> <p>Vyhověno. Text v čl. I bodu 2 byl upraven.</p> <p>Nevyhověno. Spolek je typem občanského sdružení-viz § 2 zákona č. 83/1990 Sb.</p> <p>Připomínka vzata zpět.</p> <p>Nevyhověno. Základní funkcí státního zástupce v přípravném řízení je výkon dozoru nad zachováváním zákonnosti a trestní spis vedou příslušné policejní orgány, které vykonávají úkony trestního řízení.</p>

	<p>– u řízení před soudem podporuje variantu II Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Změněno na doporučující. Nevyhověno. Většina připomínkových míst, a to i neoficiálních, navrhuje přijetí varianty I se zachováním rozdělení věcné příslušnosti mezi okresní a krajské soudy. Varianta II by znamenala zrušení vrchních soudů nebo nalezení agendy pro tyto soudy, což by přineslo velké finanční náklady a nebylo by systémové.</p>
	<p>– v řízení o odvolání požaduje omezení možnosti soudu II. stupně vrátit věc k rozhodnutí soudu I. stupně Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno. Text byl doplněn.</p>
	<p>-- v řízení o mimořádných opravných prostředcích je třeba odlišit dovolání od zmateční stížnosti (jako opravný prostředek proti nesprávnému právnímu názoru a opravný prostředek proti nesprávnému procesnímu postupu)</p>	<p>Nevyhověno. Kasační stížnost jako tradiční mimořádný opravný prostředek na území ČR by měla nahradit dovolání.</p>
	<p>– v úpravě právního styku s cizinou podporuje variantu II- tj. úpravu v trestním řádu</p>	<p>Nevyhověno. Úprava právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce, v samostatném zákoně vychází ze zahraničních zkušeností ostatních států, v nichž je taková úprava běžná (např. SRN, Rakousko atd.), ale také z potřeb aplikační praxe, která vyžaduje odlišný přístup oproti vnitrostátnímu řízení, neboť se na něm podílejí mimo OČTŘ i MS, zastupitelské úřady a MZV, a proto jde o značné míry o řízení sui generis.</p>
	<p>K článku III (návrh věcného řešení) – podporuje variantu I, tj. úpravu odklonů ve zvláštní hlavě V</p>	<p>Vyhověno.</p>
	<p>K článku III bodu 2 (návrh věcného řešení)- v pojetí základních zásad doporučuje nahradit pojem „procès équitable“ pojmem „processus équitable“</p>	<p>Nevyhověno. Pojem „proces“ je správný výraz, pojem</p>

		<p>„processus“ se nepoužívá v právním významu, ale jde o pojem např. pro výrobní proces apod. Pro konkrétní proces v právním významu se používá pojem „procédure“.</p>
	<p>- pojem „orgány veřejné moci“ nahradit pojmem „veřejné úřady“ podle nového OZ</p>	<p>Nevyhověno. Pojem orgány veřejné moci používá Ústava ČR i další zákony a počítá s ním i návrh nového trestního zákoníku.</p>
	<p>K článku III bodu 4 (návrh věcného řešení) –souhlasí s přesunem výkladu některých pojmů do příslušných částí návrhu</p>	<p>Vyhověno, jde o vyjádření souhlasu s již navrženou úpravou.</p>
	<p>K článku III bodu 5 (návrh věcného řešení)- doporučuje přihlédnout k terminologii u subjektů a stran řízení- úřad není orgánem, proto státní zastupitelství nebo soud jako úřady nemohou být orgánem; podjatost je třeba zpřesnit na subjektivní vztah, kdy někdo právem pocítuje újmu druhého jako vlastní</p>	<p>Nevyhověno. Varianta I vypuštěna, OČTŘ budou soud, státní zástupci a policejní orgán. OČTŘ je specifický pojem pro trestní řízení, který se tradičně používá v ČR.</p>
	<p>K článku III bodu 5 (návrh věcného řešení)- nutno zajistit překlad poučení- právo na spravedlivý proces Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vyhověno, byla vložena věta „ Tlumočení poučení subjektu řízení bude prováděno v rámci úkonů trestního řízení tak, jako dosud.“</p>
	<p>K článku III bodu 8 (návrh věcného řešení, obviněný a obhájce) - slova „provést důkazní prostředek“ nahradit slovy „provést důkaz“</p>	<p>Nevyhověno. Provádí se důkazní prostředek- např. výslech svědka- a nikoli důkaz, který je již výsledkem provedení důkazního prostředku.</p>
	<p>- podporuje variantu II z důvodu procesní ekonomie</p>	<p>Vyhověno.</p>
	<p>K článku III bodu 13 (návrh věcného řešení, podání a lhůty) - za slova „chybějící“ požaduje vložit „nebo chybný“, je nutno zohlednit i nesprávné poučení Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínka byla vzata zpět.</p>
	<p>K článku III bodu 15 (návrh věcného řešení,doručování)- slovo „přiměřeně“ nahradit slovem „obdobně“ – nejasný význam</p>	<p>Nevyhověno. Pojem „přiměřeně“ používají Legislativní pravidla vlády v článku</p>

			41.Úpravu v OSŘ nelze <u>užít</u> v plném rozsahu.
		K článku III bodu 16 (návrh věcného řešení, pořádková opatření)- podporuje variantu II u pořádkové pokuty, tj. bez odkladného účinku	Vyhověno.
		- odnětí svobody nemůže být pořádkovým opatřením, tj. proti článku 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla zmíněna na doporučující. Nevyhověno, neboť je třeba zajistit vynutitelnost splnění procesních povinností, které podle současné úpravy jsou v podstatě nevymahatelné vzhledem k tomu, že osoba, které jsou tyto povinnosti ukládány, je velmi často bez finančních prostředků a v důsledku toho je vymáhání pořádkové pokuty neúčinné, anebo taková osoba raději opakovaně pořádkovou pokutu zaplatí, než aby splnila svoji procesní povinnost.
		K článku III bodu 17 (návrh věcného řešení, předběžná opatření)-podporuje zavedení předběžných opatření, mělo by však dojít k většímu personálnímu posílení Probační a mediační služby	Nevyhověno. Zvýšení počtu probačních úředníků o 70 osob vychází z rozboru personální situace PMS a požadavků na ní kladených
		- nutno dorešit sociální dopady předběžného opatření vykazání z bytu, tj. kde budou takové osoby ubytovány Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno. Byl doplněn odkaz, že sociální dopady budou řešeny ve zvláštních předpisech.
		- u předběžných opatření podporuje variantu I, tj. bez vázanosti na vazební důvody	Nevyhověno. Jde o značný zásah do osobní svobody osoby, které je takové předběžné opatření ukládáno, a proto může být použito jen v odůvodněných případech, kdy jsou dány důvody vazby. To má pak význam i pro kontrolu a sankcionování nedodržování takového uloženého předběžného opatření, kdy následkem bude

		<p>K článku III bodu 18 F (návrh věcného řešení, přezkoumání trvání vazby z úřední povinnosti i na základě žádosti obviněného) - podporuje variantu II, varianta I je nepřijatelná -o otázce osobní svobody musí rozhodovat soudce Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K článku III bodu 19 D (návrh věcného řešení, telekomunikační provoz) - dořešit vztah k § 446 Obch.Z – je nutno vyřešit, kdo je považován za „oprávněného uživatele“ Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K článku III bodu 23 A (návrh věcného řešení, státní zástupce)- chybí oprávnění přerušit trestní stíhání aj. instituty Tato připomínka je zásadní.</p> <p>- souhlas k pohřbení mrtvoly by měl být oprávněn dát policejní orgán, má k tomu lepší možnosti a je to pružnější postup</p> <p>K článku III bodu 25 B (návrh věcného řešení, skončení prověřování) – podporuje variantu II</p> <p>K článku III bodu 26 (návrh věcného řešení, vyšetřování)- je třeba dopracovat, vyšetřovatel nemá povinnost umožnit obviněnému a jeho obhájci prostudování spisů i v případě podle § 166 odst. 3 t.ř. –tj. při návrhu na zastavení trestního stíhání nebo na postoupení věci. Proto se navrhuje vypuštění části věty po slově „skončené“</p> <p>K článku III bodu 26 A (návrh věcného řešení, zahájení trestního stíhání) - požaduje doplnění, že poškozenému, je-li znám, se doručuje usnesení o zahájení trestního stíhání v souladu se zásadami spravedlivého procesu, musí mít též právo podat stížnost proti takovému usnesení Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K článku III bodu 35 (návrh věcného řešení, řízení před samosoudcem) - požaduje variantu I Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K bodu 35 – Trestní příkaz se zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>K článku III bodu 41 (návrh věcného řešení, revizní přezkoumání)-revizní přezkoumání je nepřípustné, neboť právo na opravný prostředek nemůže svědčit soudu, který rozhodoval, ale pouze účastníkům řízení, nižší soudy nemohou být oprávněny žádat o přezkum rozhodovací činnosti soudů vyšších Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>vzetí do vazby, což by bez návaznosti na důvody vazby nebylo možné.</p> <p>Vyhověno. Varianta I byla vypuštěna.</p> <p>Vyhověno. Bližší úprava bude provedena v paragrafovém znění.</p> <p>Vyhověno. Výčet oprávnění je změněn na demonstrativní (vložen slovo „zejména“).</p> <p>Nevyhověno. Ponechává se stávající úprava.</p> <p>Vyhověno. Varianta I byla vypuštěna.</p> <p>Vyhověno.</p> <p>Připomínka vzata zpět.</p> <p>Připomínka vzata zpět.</p> <p>Připomínka vzata zpět.</p> <p>Připomínka vzata zpět.</p>
26.	Svaz průmyslu a dopravy ČR	Bez připomínek	
27.	Hospodářská komora ČR	Bez připomínek	

